BAYAN YANI

113

BARINAMAYANLAR

2021-2022 GÜZ YARIYILI FASHION TRENDS

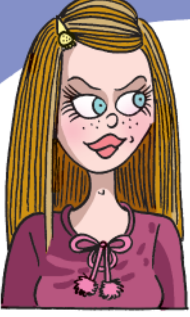

EKİM 2021 / 08 15 TL K.K.T.C: 17TL.

BARINAMAYANLARDAN MISINIZ?

İPEK ÖZSÜSLÜ

Yüksek ev ve yurt ücretleri ayrıca yeterli yurt bulunmayışı üniversite öğrencilerini harekete geçirdi ve Barınamıyoruz hareketi başlattılar. Bence biraz abartıyorlar ve uyduruyorlar. Çünkü kafayı biraz çalıştırırlarsa kolaylıkla barınabildiklerini görecekler. Gelin beraberce brain storming yapalım.

*Bir düşünün bakalım bir valiziniz olsa bunu kime emanet edersiniz? Şimdi piyasadaki en büyük boy valizi satın alın. Emanet edeceğiniz arkadaşınıza götürün. Sonra da içine girin! İşte size bir çözüm.. Arkadaşın evine kapağı attınız.

* Şehirde bedava kalabileceğiniz 24 saat açık pek çok mekan var. Mesela havaalanları. Geçin içeri vurun kafayı yatın. Kimse niye yatıyon demez.

*Ayrıca şehirde pek çok sabahçı kahvesi de var. Arkadaşlarınız okeye dördüncü lazım gel dese ayaklarınız kötünüze vura vura gideceğiniz kahveleri, yatmak için de kullanabilirsiniz.

*Biraz insan canlısı olun. Muhabbetçi insanları herkes sever. Tatlı dil yılanı deliğinden çıkardığı gibi sizi de istediğiniz her deliğe sokar.

* Biraz yemek yapmayı öğrenin. Mesela Emine ERDOĞAN 'ın son çıkardığı yemek tarifleri kitabı size yardımcı olabilir. Yemek yapan misafiri de herkesler sever. Gelsin davetler.

* Misafirliğe gittiğiniz evde bir konu açın ve ortalığı iyice alevlendirin. Onlar tartışırlarken siz uyumuş numerosu yaparsanız uyuyan insana kıyamazlar ve gece orada kalabilirsiniz.

*Yatıya çağırıldığınızda asla ikiletmeyin ısrar beklemeyin hemen ilk teklifte kabul edin.

* Geceleri 4 saat süren yakın mesafe yolculukları yapabilirsiniz. Hem çevre şehirleri görmüş kültürlerini tanımış olursunuz. Hem de gece yolcuğu güzeldir. Otobüs beşik gibi sallanacak siz de uykunun tatlı kollarında uyuyacaksınız. Gidiş 4 saat dönüş 4 saat. Etti mi 8 saat uyku.

*Minyonsanız size başka bir önerim var. Kış aylarının gelmesiyle beraber pek çok hayvansever kedi evi yapmaktadır. İşte siz de minyon bi tipseniz bu kedi evlerinde uyuyabilir hatta kediye konan sudan bile faydalanabilirsiniz. Ps:kedi mamalarından bazıları çok güzel kokuyor ama tadına bakmadım

*Arkadaşlarınızla paralarınızı birleştirip ikinci el külüstür bir araba satın alıp içinde uyuyabilirsiniz. Bakın Palu ailesine aylarca arabada uyumuş manyaklar. Sizin onlardan neyiniz eksik?

BAYAN YANI
AKTÜEL

Türkiye değil ama kiralar uçtu!

Yurt Sorunu Raporu: İstanbul'da yatak başına 32, İzmir ve Ankara'da 11 kişi düşüyor.

Prof. Dr. Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

“YAS UZUN BİR VEDA”*

“Yas kaybettiğimiz sevdiklerimize içimizde bir yer açmaktır; onları içimize sığdırmak için kendimizi büyütmektir…”

Bu yılın ilk yarısı tamamlanmadan, zor geçen pandemi zamanında kitabımı bitirdiğimde; açıkçası ilgi göreceğini tahmin etmekle birlikte bana bu kadar muhteşem geri bildirimler olabileceğini öngörememiştim. Öncelikle şunu söylemeliyim; öyle çok mesaj alıyorum ki, minnettarım. Teşekkür ediyorum hayatımdaki her şeye ve kitabımın okurlarına. Son yıllarda her açıdan çok emek verdiğim bir işi kitaba dönüştürdüm. Basılıp elime ulaştığında göz yaşlarıma engel olamadım. Ben yıllar içinde kaybettiğim sevdiklerime ve yaşamımı şekillendiren tüm kayıplarıma bir saygı duruşu olsun istedim. Kitabımı elime aldığımda kendime de bir armağan verdiğimi anladım. Uzun süre kapağını açamadan öylece elimde tuttum. Bu başka türlü bir duygu durumu. Sadece böyle ifade edebiliyorum.

Kitabımın amacı kendi kayıplarımın ardından temel iki soruya yanıt ararken öğrendiklerimi aktarmak/paylaşmaktı; (1) kayıp bize ne yapıyor? (2) biz kayıpla ne yapıyoruz? Bu soruların yanıtlarını verebilmek için geçen yıllarımı, belki de başka türlü yaşayabileceğim bir hayatı, anlamlı kılma çabamın sonucu bu kitap. O yüzden benim kıymetlim. Kıymetlimi alıp kabul edip, değer verip okuyan herkes de ayrıca kıymetli. Teşekkür ediyorum. Bir de bu yazımın sonunda kitabıma referans vermek pek de mutlu etti beni :)

Son günlerde kayıp yaşayan pek çok insanla daha fazla çalışmaya başladım. Nasıl bir şaşkınlıkla ve haksızlığa uğramışlık hissi ile acı çektiklerini size tarif edemem. Pandeminin yarattığı tahribat büyük, en başta da ailelerin kayıplarla dağılması geliyor. Ve bu durum tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de bir yas dalgasına neden oluyor. Her ne kadar kayıpların toplumsal boyutları göz ardı edilse de, bireysel olarak acıyla yüzyüze gelen insanların sayısı her geçen gün artıyor. Dünya bir yas evi oldu. Her gün 200ün üzerinde verdiğimiz kayıplarla ülkemiz de bundan farksız. Bir çok danışanımla birlikte kaybettikleri yakınlarının yokluğunu konuşmaya ve anlamaya çalışıyoruz. Evet yokluk, son zamanların en canımızı acıtan “*yokluğun varlık*” hali. Bir anda sevdiklerimizin yok olması. Yaşamımızdan hızla apar topar çıkmaları. Yaşadıklarını anlamlandırmakta zorlanıyor insanlar, saçma sapan bir virüsün neden olduğu ve tedavinin işe yaramadığı koşullarda sevdiklerini kaybettiler. Vedalaşamadılar. Kaybetmeye de devam ediyorlar.

Bizi öfkelendiren bir yokluk var artık. *Yokluk*, daha önce ne olduğunu bilmediğimiz, sevdiklerimiz hayattayken erişmenin mümkün olmadığı yeni bir sevgi ve ilişki derinliğine daldığımız bir hal gibi geliyor bana. Çünkü konuştuğum, acılarına eşlik etmeye çalıştığım insanlarda bunu görüyorum. Gördüklerimi onlara anlatmaya çalışıyorum. Şimdi yas, umulmadık anda gelen bir yokluğa dönüştü. Kaybettiklerimizin bizim kaldığımız bu yerde bıraktıkları boşluğa dayanan bir sevgiyi inşa etmeye çalışıyoruz yas tutarken. İnsanlar anne ya da baba olduklarında, bir can dost edindiklerinde, yaşamlarına bir adanmışlıkla başka bir canlı girdiğinde varlığından haberdar olmadıkları bir tür sevginin kapısı açılır. Size tuhaf gelebilir, ancak birini kaybettiğimizde de benzer bir şey olduğunu düşünüyorum son zamanlarda. Bilmediğimiz, başka türlü bir sevmeyi, bilmediğimiz bir sevmenin dilini öğrenmeye çalıştığımız bir süreç yaşıyoruz. Adına da “*yas tutmak*” diyoruz.

“Birini kaybettiğimizde, yokluğu onun hayatımızdaki yeni varlığı oluyor gibi hissediyorum. Bıraktıkları boşluktan önce nefret ediyoruz, kalbimizi kıran, bizi isyan ettiren bir boşluk bu. Sonra yokluğun varlığını sevmeye başlıyoruz. Delirmedim, saçma gelmesin size.”

Birini kaybettiğimizde, yokluğu onun hayatımızdaki yeni varlığı oluyor gibi hissediyorum. Bıraktıkları boşluktan önce nefret ediyoruz, kalbimizi kıran, bizi isyan ettiren bir boşluk bu. Sonra yokluğun varlığını sevmeye başlıyoruz. Delirmedim, saçma gelmesin size. Sadece o boşluğun giden, yeri dolmayan sevdiklerimizin özlemini temsil ettiğini anlatmaya çalışıyorum. Yas ve özlem birbirinin yol arkadaşı, ayrılmaz ikili. Fiziksel olarak yanımızda olmayışları özlemi getiriyor, ancak sevgimiz/bağımız var. Yok olmadı. Artık fiziksel olarak burada olmasalar bile o sevgi ve bağ ile hala *“burada”*lar. Yokluklarına böyle var ederek elimizden geldiğince sıkı sıkıya sarılıyoruz. Korkmayın sağlıksız bir şeyden de söz etmiyorum. Anılarımız var, hem en coşkulu sevinçlerimizi hem de en derin acıları barındıran anılarımız. Ve bu yokluk sevgili dostlar, onlar yaşarken öğrenemeyeceğimiz öyle çok şeyi öğretiyor ki bize; derinden özleyebileceğimizi, hayatımızdaki boşluklarının ne kadar acıya yol açabileceğini öğreniyoruz. Bu acıya dayanmayı da öğreniyoruz. Yas Uzun Bir Veda'da sizlerle pek çok bilginin yanısıra duygu ve deneyimlerimi de paylaştım. Yas nedir? Ne değildir? Yasın aşamaları var mıdır? İçinden mi geçilir? Yas bizim üzerimizden mi geçer? Yası nasıl paylaşırız? İçinde olduğumuz dijital çağda yas ne şekle girdi? Pek çok konuyu anlatmaya çalıştım.

En çok da bir durumu vurgulamayı kendime görev edindim; sevdiğimiz birini kaybetmenin nasıl bir şey olacağını hayal edebilsek de, bu gerçekten olduğunda aslında hayal edilemez olduğunu anlıyoruz. Ve, hayal ettiğimiz ile asla hayal bile edemediğimiz arasındaki o boşlukta, sevdiklerimizin yokluğu ve o yokluğu sevme çabamız; yani yasımız var. Üstelik biz hayatta olduğumuz sürece pek çok kez deneyimlemek zorunda kaldığımız ve kalacağımız bir yas var. Dilerim hiç birimiz önceki yaslarımızı unutturacak, önceki yaslarımıza eklenecek acılarla karşılaşmayız. Sevgilerimle…

---

* *Hablemitoğlu, Ş., (2021). Yas Uzun Bir Veda. (2. Basım). Doğan Kitap, 200 sayfa, İstanbul.*

Uzlaşma

Feyhan Güver

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

- Beyin ölümü gerçekleşti mi acaba diye düzenli olarak kendimizi çimdiklediğimiz günler. Delirmeden şu kışı atlatabilseydik... Dolar 8,88. Doğalgaz ve elektrik zamları hesaplanamıyor. Rabbim sen bilirsin rabbim, stop. Hatta imdat!
- Cumhurbaşkanı Erdoğan, hayat pahalılığı

- **Emine Erdoğan**'ın, "**Asırlık Tariflerle Türk Mutfağı**" kitabı için Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinden toplam 950 bin lira harcanmış. Bunun 700 bin lirası tanıtıma gitmiş. Her yazarın hayalidir dev bütçeli bir tanıtım kampanyası. Demek first lady olmak gerekiyormuş bunun için. Hiç uyarmıyorsunuz?

konusundaki sıkıntıyı bildiklerini açıkladı. E bir yerden başlamak lazım tabi. Birinci adım kabullenmek zaten.

- En doğru hamleleri yaparsak layıkıyla bir cinnet geçirecekmişiz gibi hissediyorum. Yani ödül, cinnetmiş meğer. Aslında düşününce mantıklı.

- Barbados Başbakanı Bayan **Mia Amor Mottley**, "İnsanları Ay'a gönderebiliyor ve erkeklerin kelliğine çözüm bulabiliyorsak, insanların uygun fiyatlara yemek yiyebilmesi gibi basit sorunları da çözebiliriz" demiş BM'deki konuşmasında. Biz kitap bastık, resimli yemek tarifleri falan, o sayılıyor mu Sayın Mottley?

- Ve fakat o bütçeyle bi dünya yoksul insanın doyurulabilecek olması… Tam bir "balık verme, balık tutmayı öğret" öğretisi, ama bu sefer tersten. Sen balık ver arkadaş, tarifi boş ver şimdi. Millet aç, aç!
- Ozon tabakasındaki delik, Antarktika'dan daha büyük boyuta ulaşmış. Oradan tamamen yardır da kurtar bizi bu sefil hayattan be ozon kardeş.
- Amerika'da "**Türk Evi**" diye bi gökdelen açıldı. Burada öğrenciler yurtsuz. Canlar sıkkın. Ama olur da Amerika'ya giderseniz ziyaret edersiniz artık.
- Bağzı erkekler kısa saçlı kadınlar saçlarını yıkamıyor sanıyormuş demek.
- Ebrar Karabulut'un **Elidor** reklamı amma konuşuldu. İnsanlar da reklamcılık üzerine tez yazacak neredeyse açıklama yaparken. Kestirin atın ya, "ne o, zorunuza mı gitti?" deyin geçin, nedir yani.
- **Kadıköylülerin** şikayetleri üzerine bazı konserlerin iptal edildiğini okudum. Kadıköy meselesi tam bir çıkmaz halini aldı. Bir yanda evlerinde huzurla oturmak isteyen mahalle sakinleri, bir tarafta şehrin son eğlence duraklarından birini kaybetmek istemeyen müzikseverler. Bir de bölük bölük oralara taşınan magandalar var tabi. İstanbul kapanı genelinde Kadıköy kapanı…

- Yeni Şafak yazarı ilahiyatçı **Hayrettin Karaman**, "İktidara zarar verecekse haksızlık ve doğruları söylemek caiz değildir" buyurmuşlar. Ben siz prensip olarak doğruları söylemiyorsunuz sanıyordum. Böyle konuşunca çünkü sanki normalde doğruları söylüyormuşsunuz da bir tek iktidara zararı varsa söylemezmişsiniz gibi anlaşılıyor. İtibarınız sarsılmasın?

- **İBB**, **Müze Gazhane**'de, **28. İstanbul Caz Festivali** kapsamında **İstanbul Kültür Sanat Vakfı** iş birliği ile birçok etkinlik düzenledi ve etkinliklerde içki satışı oldu biliyorsunuz. Buna yandaş medya delirmiş. 27 yıldır laik ülkede bu etkinliklerde içki satılmadı biz delirmedik, siz de atlatırsınız bir şey olmaz. Ayran falan için. Sizin milli şey.
- AKP'li Oğuzhan Kaya, "Erdoğan 2023'te Cumhurbaşkanı olamazsa hepimizin neler kaybedeceğinin farkındayım. Hep beraber kül oluruz" demiş. Sizin çok şey kaybedeceğiniz kesin Sayın Kaya, doğru söylüyorsunuz.
- 10. Sınıf din kültürü kitabının kaynakçasından porno sitesi çıkmış. Konu neymiş acaba, çok merak ettim. Yoo, gülmüyorum. Asdfgh
- İtalya'da, uyuşturucu ve seks partisi için kullanmak üzere kilisenin fonları ve yapılan bağışlardan 117 bin dolar çaldığı belirlenen rahip ev hapsine konulmuş. Tam filmlik değil mi be! Hadi çevirin de izleyek, biraz günümüz şenlensin.
- Tam bizde/onlarda değil mi ama? Bizde porno sitesine referans veriliyor, onlarda direk paraları alıp sekse uyuşturucuya gömmüşler. Beceremiyoruz, cinneti bile beceremiyoruz.

- **Larin Kayataş**, trans bir doktor, genel ahlakı bozduğu gerekçesiyle meslekten men edildi bu ülkede. Genel ahlakınız batsın! Larin'in destekçisiyiz. Çünkü herkesin hayatına kimse karışamaz!

- **Diyanet İşleri Başkanı Erbaş**, basımı kamu kaynaklarıyla yapılan Ramazan Günlükleri adlı kitabında "günaydın" ve "tünaydın" diyerek selamlaşmayı cahiliye dönemindeki selamlaşmaya benzetmiş. Diyanet aslında fazla overrated, bu kadar gündeme taşınmamalı bence.
- Hindistan'da tecavüz girişiminde bulunan bir adam köyündeki iki bin kadının altı ay boyunca çamaşırlarını yıkayıp ütülemesi şartıyla serbest bırakılmış. Vay be! İşte bize böyle yaratıcı cezalarla gelin. Son derece caydırıcı buluyorum. Bize de lazım. Bu ülkede çamaşır yıkarken görüneceğine çıkarıp şeylerini kesecek binlerce "erkek" var zira.

- **Alev Alatlı**, "Türkiye'nin karnı doydu, tokuz çok şükür" dedi. Toklaların birer birer kendini belli etmesi peki? Vay arkadaş!

- **İsviçre**'deki bir **ötenazi** kliniği bu ay Türkiye'nin gündemindeydi, sosyal medyada oldukça tartışıldı. Bu konu evvel ezel bizi

yorar, bense bu tartışmayı sadece komik buluyorum. Çeşitli öngörülemez nedenlerle yaşam hakkı elinden alınan Ortadoğu halkının, kendi hayatına kendi elleriyle son vermek isteyenleri "yaradana meydan okuyanlar" ilan etmesi, en hafif tabiriyle komik çünkü. Bence bizimkiler önce kendi ecelsiz ölümlerine kafa yormalılar.

- Taliban'dan Birleşmiş Milletler'e mektup: "Görüşmelere katılmak istiyoruz." BM: "Yaw he, he…"

- ABD'de, Almanya'da terör örgütü mü değil mi diye araştırıladursun, Türkiye'de **Ülkü Ocakları** çocuklar için çizilen gökkuşağını karalamış. Özer Aydoğan'ın bi karikatürü vardı, kahvede oturan adamlar, sopayla şampuan itekliyordu hani "git bu mahalleden" diyerek. Hazır yapılmışı varmış.

- Ayın fıkrası: Beşiktaş sahilinde sergilenen tarihi topun içine fotoğraf çektirmek için giren vatandaş mahsur kalmış ve itfaiye tarafından kurtarılmış. Lan çok iyi değil mi be?
- Bir tane daha var, bu daha komik. **Mustafa Sarıgül**, seçim vaadi olarak ofsaytı kaldıracağını açıkladı. Kendini futbola kral seçecekler sandıysa demek ki.

- İstanbul'un beton deryasında bir nefes molası, bir küçük vaha gibi duruyor **Validebağ Korusu**. Sen misin duran, döktüler kumu molozu. Bu yeşil alanlara kamuflaj yapmak lazım diye düşünüyorum. Nasıl fikir? Üstüne beton desenli brandayı gereceksin, bitti gitti.

- Dünya turuna çıkan Japon turistin Elazığ'da bıçaklanması kadar saçma az şey olabilir şu hayatta diye düşünüyorum. Absürtlükler diyarı sürüm 2.0
- **Celal Şengör**, öğrencisinin eteğini kaldırıp şaplak attığını söylüyor. Şengör gibi isimler yıllarca akademide kendilerini kral sanarak yaşadılar. Egoları duvarları deliyordu. Bilimsel katkıları bir yana, bireysel davranışları elbette onları bağlar.

- **Afganistan** bu ay hızla gündemimizden düşerken, ülkede kadın ve eşcinsel avı devam ediyor. Afganistan kadın voleybol takımının iki eski üyesi, geçen ay bir oyuncunun öldürüldüğünü, voleybolcuların Taliban'dan korktuğu için saklandığını açıkladı geçtiğimiz günlerde. Dünyanın gözü önünde Afganistan'ın güçlü kadınları birer birer avlanıyor. Gerçi her şey dünyanın gözü önünde olmuyor mu artık? Kahredici umursamazlığı önünde? Görmediğimiz için değil, görüp de umursamadığımız için…

- **Şahan Gökbakar**, Prof. Dr. Celal Şengör'e, "Bir kız çocuğu babası olarak bu açıklaması ve pişkinliği karşısında akıl almaz bir hayrete düştüm" demiş. Ben de bizzat bir kadın olarak aynı noktada duruyorum. Üstelik kız çocuğu annesi falan da değilim. Bunun belirtilmesine ne gerek vardıysa? Çünkü düz erkek olarak da hayrete düşülebiliyor.
- İstanbul'da kiralar almış başını gitmiş. Dünyanın en kaotik şehirlerinden birinin bu kadar pahalı olması hiç mantıklı değil gerçekten. Toplu bir akıl tutulması yaşanıyor. **Matrix** çökmek üzere bence.
- Matrix demişken, dördüncü filmin fragmanı çok kötü duruyor be! Söylemezsem olmayacaktı.

- **İstanbul Havaalanında** 250 kişilik taksi kuyruğu oluşmuş. İstanbul artık tam bir kabus simülasyonu. İstanbul level'ini atlayanları bir dahaki hayatlarında direk yedi krallığın sultanı olarak falan başlatıyorlarmış.

- BioNTech şirketinin kurucularında **Prof. Uğur Şahin**, "yaşlanma tersine döndürülebilir" demiş. Valla benden söylemesi, bilimkurgu filmlerde böyle bilim insanları kıçın kıçın yaklaşıp sonra dünyayı ele geçiriyorlar sinsi gibi ha.

- **Ebrar Karabulut**'un da dediği gibi, "**Dedim olabilir!**" Yes!

- Şaka bi yana da, ölümsüzlüğü falan bulduysanız Allahınız varsa formülü açıklamazsınız be! Dünya bu insan nüfusuyla daha nereye kadar dayanacak.
- Başıma bir şey gelmeyecekse, aşı karşıtlarının miting yapma hakkına saygı duyuyorum. Galiba buna saygı duyan bi ben bi de delta varyantı zaten.
- **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği** "Cemevlerimizin kapılarını ön koşulsuz, şartsız ve ücretsiz tüm öğrencilerimize açıyoruz" demiş. Devletin yapamadığını yapan bi dernek. Eksik olmasınlar, ne diyelim.

- Geçtiğimiz ay bir de büyük üstad Ferhan Şensoy'u uğurladık. Devri daim olsun. Özlemle…

- **İBB** ve **Ankara Büyükşehir Belediyesi**'nin hazırladığı yurtların güzelliği peki?
- **İTÜ birincisi Hüseyin Umutcan Ay**'ın mezuniyet konuşmasını dinlediniz mi? Tüyleri diken diken ederken, istemsizce umut yeşertiyor. İmdat!
- **Mansur Yavaş**'a 2021 Dünya Belediye Başkanı Başkent Ödülü verildi. Angaralı olsaydım ancak bu kadar sevinirdim. Hak ettin başkan!
- Çorlu tren katliamında yitirdiği iki kızının acısına daha fazla dayanamayarak hayatını kaybeden **Erdinç Dikmen**'i saygıyla selamlıyorum. Tarifsiz acısının bedeli sorumluların boynuna olur dilerim.
- **Mikis Theodorakis**'i de unutmayalım. Uğurlar olsun… Ege'nin diğer yakasından barış şarkıları söylediler Zülfü Livaneli ile. Çocukluğum boyunca içimde barışa inanç büyüttüysem biraz da senin sayendedir üstad.

- **#Barınamıyoruz** hareketi sallıyor ülkeyi. Üniversite öğrencileri devrime yatkınlıkları ile korkutur her dönemde iktidarları. Bu sefer daha giremeden başladılar sallamaya. Elbette yanlarındayız!

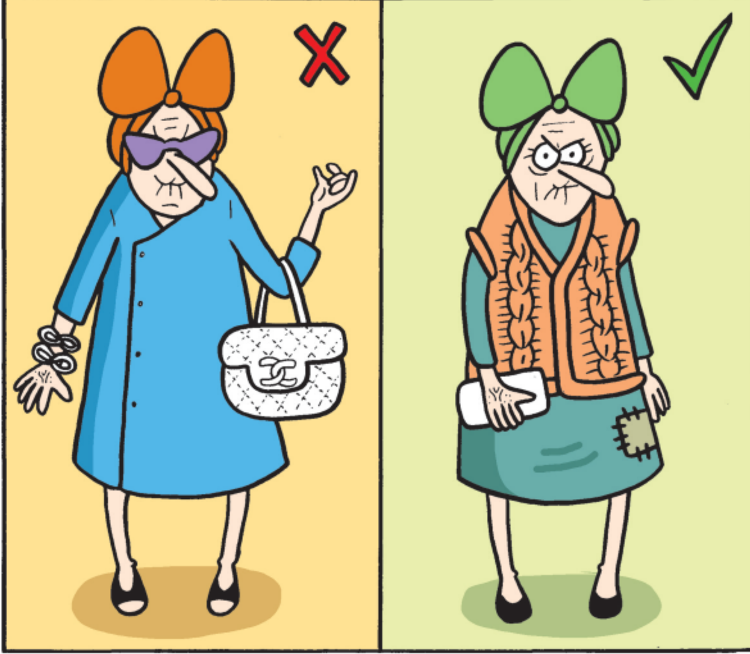

İpek Özsüslü

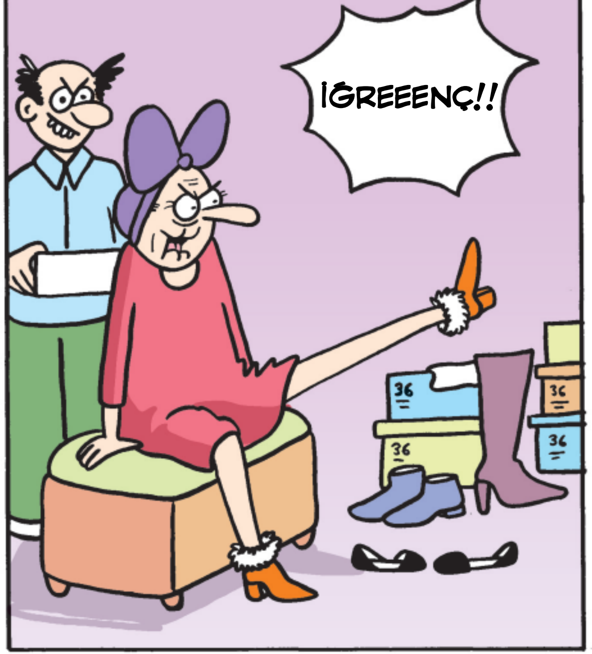
FETİYE NENE

ALIŞVERİŞ YAPMAYI KİM SEVMEZ? BEN ÇOK SEVERİM AMA HER ŞEY ATEŞ PAHASI.. TECRÜBELERİME DAYANARAK YILLAR İÇİNDE GELİŞTİRDİĞİM TAKTİKLERİMİ SİZLERLE PAYLAŞAYIM İSTEDİM. Bİ DEFA ALIŞVERİŞE GİDERKEN ALTINLARINIZI, PAHALI SAAT VE GÖZLÜKLERİNİZİ TAKMAYIN. KISACA ZENGİN GÖSTERMEYİN! BİRAZ HIRPANİ BİR GÖRÜNTÜYLE FİYAT KIRMANIZ KOLAYLAŞACAKTIR..

ASLA ÇOK BEĞENDİĞİNİZİ BELLİ ETMEYİN. ÜRÜNÜ ÇOK BEĞENDİĞİNİZİ BELLİ EDERSENİZ SATICI SİZİ ÇANTADA KEKLİK GİBİ GÖRÜR.

PAZARLIK YAPIN, ASLA FİYAT KIRMAYIN!

İNATÇI OLUN!

BU ARADA ALIŞVERİŞ ARKADAŞINIZI İYİ SEÇİN. MIZMIZ, SİZE POŞETİNİ ,ÇANTASINI, PALTOSUNU TAŞITAN KİŞİYLE ALIŞVERİŞ ZEVKSİZ OLUR. MAĞAZADA BURNUNUZUN DİBİNDEN AYRILMAYAN ARKADAŞ TA ÇEKİLMEZ..AYNI MAĞAZAYA GİRİP DAĞILMAK NE KEYİFLİSİDİR

SATICI İSTEDİĞİNİZ İNDİRİMİ YAPMAZSA GİDİYOR GİBİ YAPIN AMA GÜVERCİN ADIMLARLA YAVAŞ YAVAŞ YÜRÜYÜN Kİ SATICIYA PİŞMAN OLACAK ZAMAN TANIYIN!
TIRPAN GİYİM
TAMAM YENGE GEL, SENİN DEDİĞİN OLSUN...

ALIŞVERİŞTE YASADIŞI İŞLERİN BAZEN GÜNAHI OLMAYABİLİR..
FİŞ ALMAZSAM KAÇA OLUR?
?!

İSTEDİĞİNİZ İNDİRİMİ YAPMAYAN MAĞAZAYA ASLA GERİ DÖNMEYİN! BİR KEZ SATICININ İSTEDİĞİ FİYATA RAZI OLURSANIZ Bİ DAHA HİÇ Bİ İNDİRİMİ KABUL ETTİREMEZSİNİZ.. İLLA ALACAKSANIZ SİZ GİTMEYİN BAŞKASINI GÖNDERİN
LİLİBETH AL ŞU 50 STERLİNİ ŞU VİTRİNDEKİ BEYAZ EL ÇANTASINI BANA AL..
BIRAKAMAM!
FETİYE HANİ BIRAKACAKTIN PAZARLIĞI?
OPEN

DENEYİM KAZANMAK, EŞYA SATIN ALMAKTAN UZUN VADEDE DAHA ÇOK MUTLULUK VERİYORMUŞ İNSANA.. AMA BEN ALIŞVERİŞİ SEVİYORUM..

SİZ BANA BAKMAYIN CANIIM! BEN HEM KENDİM EMEKLİYİM HEM KOCAMDAN MAAŞIM VAR, HEM DE ASHNA FISHNE UNDERWEAR'IN SAHİBİSİYİM!
ZARA

Hayat Kısa Memeler Sarkıyor

Organik Kız Kurusu

Bir kaç yıl önce saçımı boyamaktan vazgeçtim, "yeter artık bu her 6-7 haftada bir boya isteyen dipler, doğal halim neyse ona razıyım" dedim ve neredeyse istisnasız kadın arkadaşlarımın itirazlarıyla karşılaştım. Bekarlık statüsüne etkilerinden tutun "yaşlı" görünmeye katkılarına kadar analizler yapan bir kadınlar matinesi tuz biber saçımı tekrar boyayana kadar geçen 37 hafta boyunca beni her gördüklerinde bu söylemlerini dillendirmekten hiç çekinmedi.

Korona sağolsun, evde otururken bir mutfak programına katılacak kadar yemek yapmaya başlayıp löp löp afiyetle yaptıklarımı yedikçe muhtelif bölgelerime yaradığını gördüm (tam olarak 7 kilocuk kadar), yine aynı kadınlar matinesi bu sefer kilolu olmakla ilgili Muppet'lardaki huysuz ihtiyarlar gibi kilo-güzellik ilişkisini bana üşenmeden anlattılar.

Trafikte bir gün tramvayda giderken bir kadın şoför İzmir'de yeni yapılan hat yüzünden değişen yolu şaşırdığı için trafik biraz aksadı, yanımda oturan kadın "ayy kadın şoför işte" diye bir alt yazı geçme ihtiyacını hissetti. "Yalnız hanımefendi, siz böyle deyince tüm kadınları değersizleştiriyorsunuz, kendiniz de dahil olmak üzere" diye feminizmin gerektirdiği praksis edasıyla hemen cevap verdim ama yanımdaki abla ısrarla "önce kendimizi biz eleştirmeliyiz ama" diyerek içselleştirilmiş mizojininin en güzel örneklerinden birini bizlerle paylaşmış oldu. İşte bu "önce kendimizi eleştirmeliyiz" mantığı aslında kadınlara kendilerinden nefret etmeyi öğreten bir sistemin yansıması.

Geçenlerde sanatçı Kalben'e bir hayranı aynen bu mantıkla biraz kilo verse ne kadar güzel olacağını yazınca, Kalben benim çok kıskandığım bir cevabı kaleme alarak "hayat kısa memeler sarkıyor" cümlesiyle de bu konuyla ilgili düşündüklerini taçlandırmış. Evet sevgili okuyucu, hayat kısa ve biz de hayatta kaldıkça bedenimiz ve görüntümüz değişiyor – bu neden ayıp, utanılması ve saklanılması gereken bir durum haline geldi? Neden bazı kadınlar eril sistemin bekçisi haline gelerek sistemin kabul ettiği ölçütler dışına çıkan kadınları uyarma ihtiyacı duyarlar? Ya da kendi içlerinde sürekli kadınları eleştiren bir varlık sürerler? Bir kadının cinsiyeti yüzünden kadınlardan nefret olan mizojiniyi yaşaması mümkün değil demeyin, içinde yaşadığımız sistem içten içten çoğumuzun kendimizi sorgulamamızı sağlıyor. İçselleştirilmiş mizojini kavramı işte tam olarak bu durumu anlatıyor ve kadınların diğer kadınlara (ve bazen de kendilerine) karşı cinsiyetçi tutum ve davranışlar sergilemelerini anlatmak için bize daha derin bir analiz sunuyor.

Alın işte size bir kaç örnek:

"Ben diğer kızlar gibi değilim"

– pardon da "diğer" tam olarak nedir? Eline el değmiş, evde oturmayan kadınların sözcüsü seçtim birden bire kendimi ve tüm bu "diğer" kadınlar katego- risine giren bacılarımız adına "buraları çok güzel herkesi bekleriz" demek istiyorum. "Ben diğer kadınlar gibi değilim" denildiğinde sanki diğer kadınlar değersiz, sadece beklenilen şekilde davranan o tek nadide kızcağımız değerliymiş algısı yaratılmaya çalışılıyor, ama inanın siz böyle davranmaya devam etseniz bile bir anda bir kere bile farklı davranmak isterseniz - mesela yaşlanıp saçlarınızı boyamayarak veya ev işleri yapmaktan kısa bir süreliğine vazgeçerek, artık siz de herkes gibi olursunuz. Boşuna yorulmayın, gelin baştan "diğer kızlar" kategorisinde taht kurun. Zaten bir kadının diğer kadınlar değersizleştikçe değer kazanması mümkün müdür? Üstelik bu mantık erkeklerin seçimlerini ön plana çıkarmakta ve seçilmiş kadın olmak için cinsiyetçi kriterler getirmekte. Bırakın siz de herkes gibi olun, inanın bana diğer kadınlar gibi olunca dayanışma kültürünün içine düşüyorsunuz, birlikten de sadece kuvvet doğar.

Slut-shaming–Vurun Kahpeye kültürü

- Bir kadının yaşadığı şiddetin failini aklayacak şekilde yaşamını, kıyafetlerini, gece nerede olduğu gibi durumları sorgulamak zaten toplumda yaygın bir şekilde yapılmakta, ama içselleştirilmiş mizojini daha sinsi bir şekilde bizleri yargılamakta. Mesela cinselliği biriyle tanıştığı ilk gece yaşamış bir kadını, veya yaşayan kendimizi düşük standartlara sahip olmakla suçlamak, bitmeyen bir suçluluk duygusuyla dolaşmak tamamen bu tür mizojinin etkileri. Bunu en sık gözlemlediğim yerlerden biri internette aşk arayan kadın arkadaşlarım arasında. Erkekler Tinder'da kiminle tanış- tıklarını rahatça paylaşabilirken kadınlar büyük bir gizlilik içinde sanal varlıklarını yürütmekte. Geçmişte yaşadıkları için sürekli özür dilemek veya kendini suçlu hissetmek de bu psikolojinin başka bir ürünü. Laissez faire anlayışıyla cinselliğe yaklaşın – bırakın yapsınlar...

"Kadın kadının kurdudur" anlayışı

– kadınlar arasında sanki sıfır toplamlı bir oyun varmış düşüncesi en çok da kadınları güçsüz kılmakta. Bir kadın patron varsa, veya kadınlarla bir dayanışma ortamı olursa sürekli birileri "kadın kadının kurdudur" diyerek o güçlü birlikteliği kırmaya çalışır. Çoğu zaman kadınlar da acaba bu kadınlar benim kuyumu mu kazıyor diye düşündükleri için beraber daha güçlü olabilecekken tek başlarına sisteme karşı daha zayıf kalırlar. Kadın adaylarla ilgili yaptığım bir saha çalışmasında aday olan kadınların çoğu zaman diğer kadınlarla dayanışma içinde olmamaya gayret ettiklerini gözlemlemiştim. Ana sebebi de tepede kadınlar için kısıtlı yer olması ve kadın olmanın bir zayıflık olarak görüldüğü için diğer kadınlarla aralarına bir mesafe koyma isteği, halbuki kadın dayanışmasıyla daha fazla kadın seçilebilecekken ayrı ayrı tek tük seçilmeye razı oluyorlar.

Pick me kültürünün sosyal medyayla birlikte iyice yaygınlaşması

– en basit haliyle "beni seç" kültürü özellikle sosyal medyanın da varlı- ğıyla iyice virüs gibi yayılan bir durum haline geldi. Fotoğraf filtrelerinden, estetik uygulamalarına kadar çoğunlukla heteroseksüel kadınların erkekler tarafından beğenilmek ve seçilmek için gösterdikleri çabaları kapsamakta. Ana hedef erkeklerin onayı, bu da yukarda bahsettiğim gibi saçlarımızın diplerini beyazladıkça boyamak, belirli beden ölçülerinde olmak, "seksi" olarak kabul edilen kıyafetleri giymek ve benzeri davranışlar. Örnek arayanlar sosyal medyada özellikle bikinili poz verip, kameraya şaşkın ördek pozu veren bacılarımızın sayfalarına baksınlar. Mesela hayatım çok güzel, sürekli İbiza'da tatildeyim, bir milyarder sevgiliden diğerine koşuyorum pozları verenler bu grubun influencerları.

Yukarda verdiğim örneklerden de anlayacağınız üzere içselleştirilmiş mizojini kadınların farkında olmadan kendilerine uyguladıkları cinsiyetçi bir davranış ve sonuç olarak değersizleşen yine kadınların kendileri oluyor. Kalben'in de dediği gibi "hayat kısa, memeler sarkıyor", memelere özgürlük vakti çoktan geldi.

Yazı: EZGİ AKSOY

AY IŞIĞINDA KADINLAR

Çizi: BETÜL YILMAZ

Flamekonun Süper Starı Carmen Amaya Kadın Dans Edince

Onun için "gelmiş geçmiş en iyi Flamenko dansçısı" diyorlar. "Flamenko dünyasının en sıra dışı karakteri" olarak da anılıyor. Bu ünvanı hak etme sebebi, kadınların korselerden yeni kurtulduğu bir dönemde pantolon giymesi ve erkek ayak figürlerini icra edebileceğini cesaretle dünyaya göstermesi idi. Çünkü bir zamanlar sadece bunu yapmak bile, bir kadın için, yeterince devrimci bir hareketti. İspanya'nın cüretli çingene kızı Carmen Amaya, Flamenkoyu ve de devasa bir domino etkisiyle dünya dans sahnesini tamamen dönüştürdü. Pantolonları ve etekleriyle, dimdik başı ve bir güvercin kanadı gibi açtığı kollarıyla Carmen, Barcelona'dan dünyaya müzikli bir isyan tertiplemişti. İzlemesi keyifli, dillere destan bir isyan…

Herhangi bir eylemi kadınların da yapabileceğini göstermek için gereken tek şey, bazen sadece tek bir kadının azmidir. Carmen Amaya, son derece katı kurallar ve kodlar bütünüyle mühürlenmiş olan flamekoyu, erkeklere özel figürlerle icra eden ilk kadındır.

1940'lı ve 1950'li yıllarda kariyerinin doruklarında olan Carmen, kısa sürede uluslararası bir figüre dönüştü, kadın zarafetini flamenkonun keskin erkek figürleri ile birleştiren "vahşi çingene" olarak kodlandı. Ama ilk etapta ülkesinin muhafazakar flamenko camiasında dışlanıyordu.

1913 doğumlu Carmen Amaya'nın kariyeri dört yaşında, babasıyla birlikte gittiği Barcelona'nın tavernalarında başladı. Carmen, ünlü Flamenko gitaristi "El Chino" José Amaya'nın kızıdır.

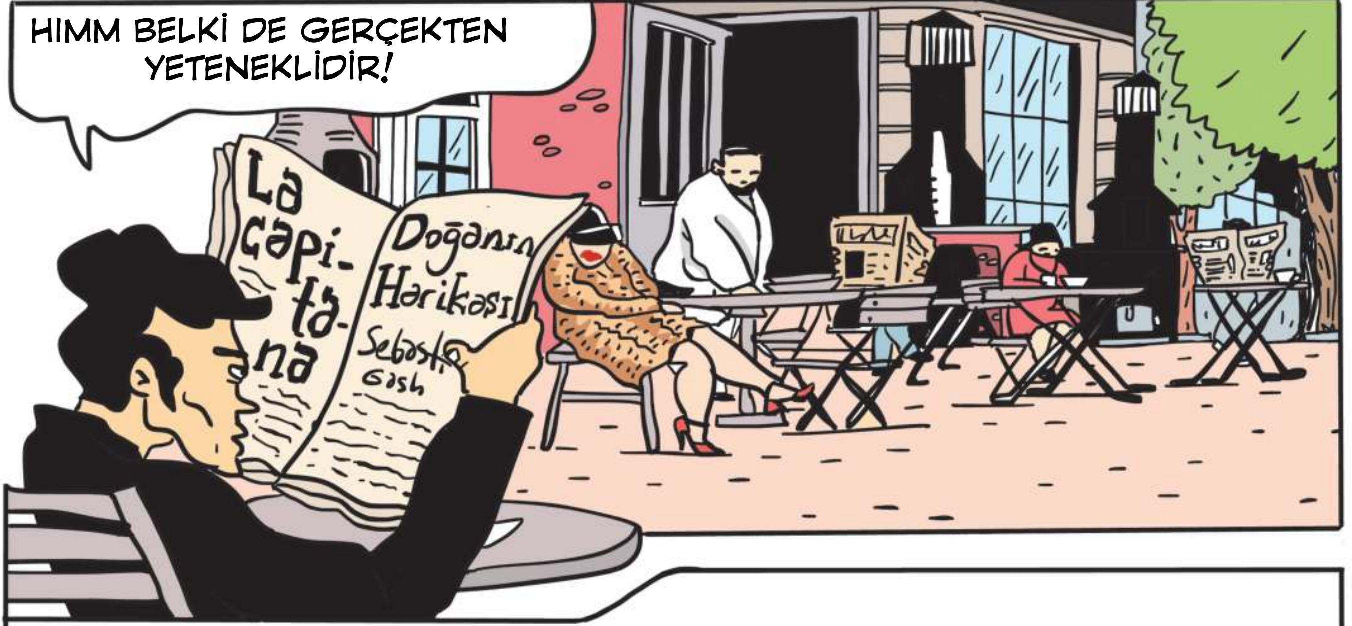
Babasıyla gittiği taverna ve barlarda yeteneği ve azmiyle seyircinin ilgisini hemen çekmeyi başaran Carmen, kısa sürede "La Capitana" (Kaptan) lakabıyla anılmaya başladı.

Carmen, ünlü iş adamı ve varyete sahibi Josep Santpere tarafından keşfedildiğinde ise sadece altı yaşındaydı. Aynı yıl İspanyol Tiyatrosu'nda ilk gösterisine çıktı. Bunu Paris'teki Tiyatro Sarayı gösterisi takip etti.

Devamı Arka Sayfada →

Sanat eleştirmeni Sebastian Gash 1929'da Carmen Amaya için şöyle yazar: "Duygunun ete kemiğe bürünmüş hali. El Capitana, doğanın bir harikası". Bu yazı, Carmen'e şöhret yolunda büyük kapılar açar.

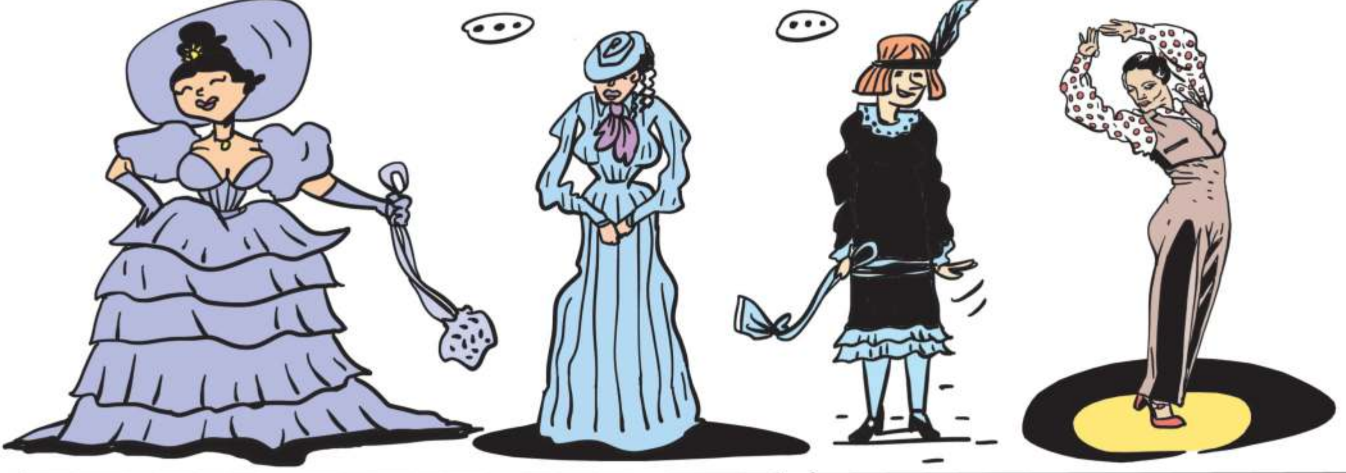
Carmen Amaya, bu yıllarda son derece kişisel tarzıyla dikkatleri çekmeye başladı. Geleneksel olanla varyetenin popüler tarzını birleştiriyor, üstüne sadece en iyi erkek dansçıların yapmaya cesaret edebildiği ayak ritimlerini ekliyordu.

Carmen Amaya sahneye çıkarken ilk kez pantolon ve "traje corta" (kısa ceket/sadece erkek flamenko dansçılarının giydiği bir tür kostüm) giydiğinde İspanya flamenko camiası ufak çaplı bir kalp krizi anı yaşar.

Carmen, erkek ritimlerini icra etmesindeki üstün başarısı ve erkek kostümleri ile sahneye çıkma cüreti yüzünden, kadın Flamenko tarzını erkeksileştirmekle suçlandı ilk önce. Unutmayalım ki o yıllar kadınların korseli kocaman etekleri çıkarıp düz ve diz altı etekler giymeye henüz başladığı yıllardı. Dolayısıyla sahnede pantolon giymek, en hafif tabiriyle bir skandaldı!

İlerleyen yıllarda Carmen, kariyerinin ilk yıllarına damgasını vuran erkeksi tarzı biraz yumuşattı. Ustalık döneminde neredeyse "cinsiyetsiz" denebilecek bir tarzda, içgüdüsünün güdümünde, kadın ve erkek figürlerini mükemmel bir şekilde harmanlayarak dans etmeye başladı. İşte buna "flamenco pura" dediler (saf flamenko).

İspanyol İç Savaşı patlak verdiğinde, İspanyol çingeneleri savaşta taraf tutmadılar, büyük çoğunluğu ülkeyi terk etmeyi seçti. Amaya ve geniş ailesi, ilk önce Portekiz'e, sonra da Arjantin'e kaçtı. Amaya uzun yıllar Buenos Aires'te yaşadı ve bu yıllarda deneyimlediği Arjantin tangosu sanatına çok şey kattı.

Latin Amerika'da kaldığı dönemde "vahşi çingene" imajıyla Şili'de, Uruguay'da, Brezilya'da, Küba'da, Kolombiya'da ve Venezüella'da şovlar düzenledi. Gittiği her yerde bir kraliçe gibi karşılanıyordu. Taklitleri varyeteleri süslerken ancak aslını yaşatıyordu.

Devamı Arka Sayfada →

Çingene kültürünü her zaman ruhunda taşıyan Carmen, dünya malına hiç değer vermiyor, gelen parayı olduğu gibi harcıyordu. Bir süre sonra akrabalarıyla maddiyat yüzünden problemler yaşamaya başladı ve tası tarağı toplayıp Meksika'ya taşındı. Meksika o yıllarda Amerikan şov dünyasına açılan kapının anahtarını elinde tutuyordu.

Meksika'da kendi gibi İspanya'dan sürgün edilmiş bir Flamenko dansçısı ile tanıştı, Sabiacas ile. Uzun yıllar Sabiacas ile çalıştı, aralarında tutkulu bir aşk olduğu söylentileri ise ayyuka çıkmıştı.

Carmen, Sabiacas ile New York'ta da dans etti ve tonlarca fan kazandı. Başkan Roosevelt tarafından Beyaz Saray'a davet edildi ve burada dans etti.

Sabiacas'tan ayrıldıktan sonra Carmen, Juan Antonio Agüero ile evlendi. Agüero, Carmen'in finansal durumunu yönetmiş, borçlarını ödemiş ve Carmen'in pek çok Hollywood filminde boy göstermesine de ön ayak olmuştur.

Carmen Amaya, 1963'de doğduğu şehir Barcelona'da elli yaşındayken hayata gözlerini kapadı. Geriye kocaman bir külliyat, yoktan var edilmiş bir destan ve tamamen dönüştürülmüş bir dans mirası bıraktı. Carmen Amaya'nın izleri günümüzde varyeteden flamenkoya, popüler danstan modern dansa kadar pek çok mecrada kendini gösteriyor.

Carmen Amaya, dünya dans külliyatına kattığı değerin yanı sıra, kadın flamenko dansını kökünden değiştirdi. Eski tür, Amaya ile tarihe karıştı. Ondan sonra gelen tüm kadın dansçılar, eski tarzı bıraktılar ve sadece Carmen'in izinden gittiler. Pek çok uzmana göre Amaya'nın nevi şahsına münhasır tarzı asla taklit edilemiyor ve asla o etkiyi yaratmıyor. Bu da Amaya'yı dünyanın en özgün ve değerli dansçılarından biri yapıyor…

atilla atalay

KIRMIZI ÇİZGİ

- Kız, bi şey sorucam Sıdıka. Baksana, kediye kedi mi diyoruz hâla biz?

- Evet, tıkırtıya da kedi diyoruz hatta. Tıkırtı duyunca "Kedidir kedi" şeklinde devam ediyoruz...

- Mikilik yapma anneye Sıdıka. Ciddi soruyorum ben bunu çocuğum. İstemiyorum ki, çağın gerisinde kalayım. Hani artık "bazı şeyleri dememeliyiz" deniyo ya. Onun yerine "şöyle" demeliyiz deniyo, kınıyolar hemen de insanı. Bunun içinde meşrebe göre,"günaydın" da var "şişman dememeliyiz" de var. O çerçevede soruyorum: "Kedi değil, kişilik sahibi mırıldanite diyoruz" gibisine bi şey denmesi lazımlı da ben bilmiyor olabilir miyim?

- Duymadım valla. Herhalde kendisine "fare" deyince bozulur. Onun dışında ben hala, kendilerine Salça, Tırmık, Peluş, ve Dertop olarak sesleniyorum...

- Salça hangisi kız? Hani yeni bi tane kırmızı yavru yazdı kendini, ona mı "Salça" diyosun...

- Ta kendisi.Topiğin onuncu kuşak yavrusu o...

- Orostopik... Bizim tee eski kedi...

- Ha işte bak öyle demiyoruz. Öyle deyince cinsiyetçi bir sözlü şiddet söylemi kullanmış oluyosun...

- Ona bakarsan hayvana nimet adı takmışsın sen de... Salça bir nimet Sıdıka. Ona ne diycez? Herkesin kendi politikıl korektlisi var. Yahut sırf kedi kızıl diye, Greta Garbo gibi kızıl saçlı hanımları etiketlercesine...

- Greta Garbo kim ya? Nerden? Niye?

- Yaa tabi kim ya... Sizin Z kuşağı, gugıl olmadan bi bok bilemiyo işte böyle Sıdıka Hanım. Greta Garbo belki benim kırmızı çizgım. Olur olmaz kendisine niye salça, efendime söyliyim havuç filan şeklinde hitap ediliyo. Kınıyorum ben bunu burdan doğru!

- Bi kere ben en fazla kart Y kuşağıyı filanımdır, yine de teşekkür ederim anne. Bi de şu var tabii; illa hır çıkarmak istiyosan "Greta Garbo benim kırmızı çizgimdir" çok saçma bir konu seçimi oldu. Son olarak, Sıdıka Saka olmam itibarıyla elbette Gugılsız şekilde Greta Garbo'nun kim olduğunu biliyorum. Ben "konuyla ne ilgisi var" anlamında öyle dedim. Ve fakat anlıyorum ki bir konu gerekli değil. Sen benimle dalaşmayı kafana koymuş bulunuyorsun. Peki ben susacak mıyım? Hayır. Dalaşmaysa, dalaşma. "kırmızı çizgi" derken, Garbo'un kızıl saçlı hatta çocukken çilli olmasına açıkça seviyesiz bir gönderme yapmana ne demeli? Kişilerin yaradılıştan gelen biçimsel özelliklerini, renk kodu üzerinden gidip bir kelime oyununa konu etmek ne kadar doğru?

- Aha, püskürdü karı... Evet yavrucuğum, böylelikle gazını almış bulunuyorum. Şimdi açıkça söyliycem: Bu kadar kedi mahalle arasında iyi değil. Daha geçen gün "Kapımızın önüne, sağa sola kedi maması bırakıyo" diye birini satırla dövdüler. Gasteler yazdı Sıdıka. Mahallenin aylak esnaf ve sabah kuşağı hanımlarının "Kız evde kaldı, kedi biriktiriyo. Çoluk çocuk yok tebi kendini kediye köpeğe vuruyo" dedikodusunu bir kenara bırakıyorum. Satırlı deliler dolaşıyo mahalle arasında. Olay çıkmadan kedi sayısını bire indirmeni buradan nasihat ediyorum yavrım.

- Ordan doğru amma çok şey yapıyosun sen anne ya. Demin "kınıyorum bunu burdan" filan diyodun, şimdi aynı yerden "kedileri çuvala koyup ormana bırakalım" konulu bir nasihat veriyosun.

- Hah işte olay da o Sıdıka. "Ordan doğru" o kadar boş laf çevirip salata yapıyollar ki, satırlı bir hakikatle hakikaten yapılması gereken bir mücadele, kudretini çenede bitirip yorulmuş deli konuşmasına, koflamış karpuz içine dönüp sönüyo... Bunun içinde neler vaaar, neler. En son iş "Günaydın desek mi dememiz mi daha doğru yoksa" ya kadar geldi. Hepsi de aynı...

- Bravo... Sana kısmen katılıyor, hatta ayağa kalkıp alkışlıyorum. E o zaman laf çevirmeyi bırakalım. Kediye köpeğe maraza çıkaran, sokaklar, hatta gezegen sadece insanların ve inşaatlarınmış gibi davrananlara tavrımızı koyalım.

- Bak şimdi manyağa bak. Ben öyle mi dedim kız cadaloz! O kedilerden en az üç tanesi bu evden gidicek. Sokağa da mama bırakıp mahallenin kopuklarını üstümüze çekmiycen işte o kadar!

- Bi şey sorucam; anne sen Matrix misin? Gerçekten oldu mu deminki konuşmalar? Ve şimdi ne diyosun?

- Ben Matrix değil, her şeyden önce bir anneyim Sıdıka. Seni, abini ve ailemizi korumaya çalışıyorum yavrım. "Kapının önünde niye çok kedi var" diye her an bir bokluk çıkarabilecek bazı insanlarla yaşıyoruz. Cemiyet olarak, önemli miktarda ayıya ve dayıya kestik. Her yer şehir eşkiyası. Kediden hır çıkarıp bizi gebertirler, kimse de "gık" demez, ööle dayı dayı devam ederler. Sahte çakar çakarlar, pala ile instagram pozu verirler... Kız nereye? Yavrım kime konuştum deminden beri ben? Alo... Sıdıka dışarısı komple vahşet. Kız gebertirler, düzeltiyorum, etkisiz hale getirirler bak... Lan! Bana bak, şehir eşkiyası getirmese, baban getirir etkisiz hale.

KATE WINSLET'İN DURUŞU VE MARE OF EASTTOWN'IN ALAMETİ FARİKASI

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Mare Of Easttown, bu seneye damgasını vuran, üstüne en çok yazılıp çizilen ve en çok konuşulan yapımlardan biri oldu. Eylül ayında açıklanan **Emmy Ödüllerinden** en önemlilerini de toplayan yapımın kurgusu ve hikayesi oldukça etkileyiciydi zira. Ama diziyi bütün dünya kamuoyunda spotların altında bir yıldız gibi parlatan başrol oyuncusu **Kate Winslet**'in aldığı cesur kararlardı hiç kuşkusuz. Kate Winslet, tek başına dev kadroyu ve enfes hikayeyi geride bırakmayı başarmıştı.

Kate Winslet, zarafeti, güzelliği ve klas İngiliz aksanı ile yıllardır hem **Hollywood**'un hem de bağımsız sinemacıların en çok aradığı aktörlerden biri oldu. Kariyeri boyunca **Oscar**'dan **Altın Küre**'ye, **Emmy**'den **BAFTA**'ya kadar pek çok ödül almış, yeteneği yadsınamaz gerçek bir oyuncu o. Televizyonda bazı dizilerde göründükten sonra ilk gerçek çıkışını **Peter Jackson**'ın kült filmi **Heavenly Creatures (1994)** ile yapıyor. Ardından **Ang Lee**'nin **Jane Austin**'in klasik romanından uyarladığı **Sense And Sensibility**'de (1995) rol alıyor. Ama Kate Winslet'i bir dünya starı yapan film elbette ki **James Cameron**'un dev bütçeli ve dev gişe hasılatlı klasiği **Titanic (1997)** oluyor. Winslet'e genç yaşında "**En İyi Kadın Oyuncu Oscarı**"nı da kazandıran bu film, oyuncunun kariyerindeki en önemli dönüm noktası belki de. Ancak Winslet'i bugün olduğu saygıdeğer oyuncu olmaya taşıyan ne Titanic ile aldığı Oscar oldu ne de klasik İngiliz zarafeti ve duru güzelliği... Kate Winslet'i Kate Winslet yapan, kariyeri boyunca verdiği özgün kararlar ve yürümeyi seçtiği yolda gösterdiği cesarettir.

Titanic'ten sonra Winslet, kolay rollerin değil, her zaman kendisini bir oyuncu olarak zorlayacak yenilikçi rollerin ve yenilikçi yönetmenlerin peşinden gitti. 1999'da çağımızın en iyi kadın yönetmenlerinden **Jane Campion**'un ödüllü filmi **Holy Smoke**'ta rol aldı. 2004'te artık çoktan kült bir filme dönüşmüş olan **Michel Gondry** filmi **Eternal Sunshine Of The Spotless Mind**'da Clementine'i canlandırdı. 2006'da **Todd Field**'ın ses getiren filmi **Little Children**'da başrol oynadı, 2008'de **The Reader**'da ve o zamanki eşi **Sam Mendes**'in **Richard Yates**'in romanından uyarladığı **Revolutionary Road**'da başrolleri kaptı. 2011'de tartışmalı isim **Roman Polanski**'nin **Yasmine Reza**'nın tiyatro oyunundan uyarladığı kara komedisi **Carnage**'da, 2017'de bir diğer tartışmalı isim **Woody Allen**'ın **Wonder Wheel**'inde yer aldı.

Winslet zaman zaman blockbuster[1] filmlerde yer almış olsa da kariyerinin büyük çoğunluğunu iyi kötü hayatla derdi olan filmler oluşturuyor. Kırk beş yaşındaki oyuncu, yaş

alırken ve bedeni yıllarla birlikte değişirken toplumun dayattığı güzellik standartlarını umursamadığını, kendisinin ve oyunculuğunun bedenindeki çizgilerden çok daha fazlası olduğunu her fırsatta göstermekten geri durmadı. Dergilere verdiği fotoğraflar fotoşopla değiştirildiğinde dergileri açıkça eleştirecek kadar cesaretliydi, isteği üzerine dünyaca ünlü dergiler kaç kere Kate Winslet'in rötuşsuz fotoğraflarını yayınlamak zorunda kaldılar. Röportajlarında sık sık vücut algısı ve özgüvenle ilgili demeçler veren ve Hollywood standartlarına göre "balık etli" bir oyuncu olmanın hayatını nasıl etkilediğinden bahseden Winslet, şimdiye kadar söylediği bütün sözleri Mare Of Easttown'da temize çekmekten ve kırk beş yaşında kadınların gerçekte nasıl göründüğünü göstermekten hiç imtina etmedi.

Filtresiz Kate Filtreli Hollywood'a Karşı

Kırklı yaşlarının ortalarında, Amerika'nın alt-orta sınıfının yaşadığı bir kasabada polis dedektifliği yapan bir kadın Mare. Oğlunu yakında kaybetmiş, üstelik bunun travmasıyla henüz yüzleşememişken torununa bakmak zorunda kalmış, eski kocası arka bahçede yeni nişanlısıyla yaşarken Mare annesiyle oturuyor. Gıdasına ve görünüşüne pek dikkat ettiği söylenemez. Mare inatçı ve zor bir kadın. Ama buna rağmen üstünde hiç de tevazu barındırmayan, müdanasız gerçek bir çekicilik var; çünkü Mare kendi olmaktan son derece memnun. Bu da kasabaya yeni gelen profesörün dikkatini çekmiş olsa gerek, daha ilk bölümden bir sevişme sahnesi karşılıyor bizleri. Bu sahnede Kate Winslet'in kalması için yönetmene ısrar ettiği göbeği oynuyor başrolde. Çünkü yönetmen bu sahnede Kate Winslet'in göbeğini dijital ortamda silmek istemiş. İlerleyen sahnelerde Mare'in dibi gelmiş saçlarını, gözlerinin etrafındaki tatlı kırk çizgilerini, yorgun gözaltı torbalarını, yer yer selülitlerini ve "Hollywood duruşu" yapmadığında kendini gösteren gıgısını görüyoruz. Çünkü her insanda az ya da çok olan gıgıdan onda da var ve görünüyor.

Bu dizi çok değil bundan on yıl önce çekilseydi, Mare karakteri ait olduğu sosyal sınıfa, yaşadığı şehre, geçmişine, başına gelenlere, travmalarına ve de yaşına rağmen en fazla yirmi beş gösteren incecik bir kadın tarafından canlandırılırdı. Mare her zaman bakımlı görünür, boyası hiç gelmez ve hiç gıgısını göstermezdi. Sadece altmış yaş üstü kadınların en fazla elli göstermeye izinlerinin olduğu bu sahtelikler dünyasında, yani namı diğer Hollywood'da kadınlar bu kazanımı, yani oldukları gibi görünme lüksünü kolay elde etmediler elbette. Üstelik bütün cephelerin fethedildiği de söylenemez. Hala onlarca kadın oyuncu, kırklı yaşlarının ortalarında sadece anne ya da boşanmış yan karakter rollerini oynamak zorunda olduklarından şikayet ediyorlar.

Hollywood, ünlü olduklarında Hollywood standartlarına göre tombul bulunan (genellikle 36 ya da 38 beden kadınlar bunlar, nadiren de 40 beden) ve bu tek düzeliği eleştiren, ancak kariyerlerinde ilerledikçe 34 ya da 32 bedene düşmüş genç kadın aktörlerle dolu.

The VVitch ile sinema dünyasına dahil olan ve sonra yıldızı **Queen's Gambit** ile parlayan **Anya Taylor-Joy**, doğal olarak yuvarlak bir yüze sahip ve The VVitch'in yönetmeni filmin geçtiği dönemin de karakteri nedeniyle bunu saklamaya gerek duymamış. Anya Taylor-Joy bir röportajında The VVitch'i beyaz perdede ilk gördüğünde eve gidip saatlerce ağladığını anlatır. Yüzünün yuvarlaklığını bir türlü kabul edemez ve bir daha hiçbir oyunculuk teklifi almayacağından korkar. Bir zamanlar oyunculuk için fazla şişman ya da yaşlı bulunan aktörler arasında **Amanda Seyfried, Kate Beckinsale, Patricia Arquette, Jennifer Lawrence, Tina Fey, Margot Robbie, Maggie Gyllenhaal, Emma Thompson, Catherine Zeta-Jones, Jamie Denbo** gibi isimler var.

Maggie Gyllenhaal elli beş yaşındaki bir aktörün sevgilisini oynamak için fazla yaşlı bulunduğunda otuz yedi yaşında olduğunu anlatıyor bir röportajında.

Jamie Denbo, kırk üç yaşındayken elli yedi yaşındaki bir aktörün eşini oynamak için fazla yaşlı bulunduğunu ve on sekiz yaşındaki bir gencin annesini oynamak için kesinlikle oldukça yaşlı bulunduğunu anlatıyor. Sinema dünyasının tartışmasız en ünlü ve sevilen aktörlerinden **Meryl Streep** bile, kırkına bastığı 1989 yılından sonra en çok "cadı" rollerinin teklif edilmeye başladığını anlatır bir röportajında.

Bu aktörlerin hiçbiri "şişman" olarak değerlendirildiklerinde 40 bedenden daha büyük değillerdir oysa. "Yaşlı" olarak değerlendirildiklerinde henüz kırkı görmemişlerdir. Üstelik hemen hemen hepsi Hollywood'un bu kriterlerini eleştirmiş, ancak tekliflerin aralığı ya da kalitesi düşünce birkaç beden incelmek zorunda kalmış isimler. Botokslar, yüz kaldırma operasyonları, kaş gerdirmeler, gözaltı torbası aldırmalar vs. ise bu işin fıtratından elbette. Sonuç? Hepsi birbirine benzeyen, mimiksiz, karaktersiz, gergin, ama plastik gibi görünen yüzleriyle iskelet gibi kadın oyuncular…

Ne de olsa burada kırk beden ve kırk yaş üstü kadınların, ne kadar yetenekli ve iyi birer oyuncu olurlarsa olsunlar, sadece komik ya da yan karakterleri canlandırdığı devasa bir sektörden bahsediyoruz. Canlandırdığı **Arwen** karakteri ile bir zamanlar istisnasız yerküre üzerindeki herkesin aşık olduğu **Liv Taylor** bile artık "gerçek" rollerin kendisine teklif edilmediğinden bahis açabiliyorsa, piyasadaki çifte standardı siz düşünün artık. İşte resim buyken, Kate Winslet'in piyasada artık güç sahibi bir aktör olarak ve de oynadığı karakterle doğru orantılı olarak görüntüsünü törpületmeden ekranlarda görünme cesareti göstermiş olmasını çok değerli buluyorum. Binlerce kadın da öyle düşünmüş olacak ki, Kate Winslet bu konuda övgü üstüne övgü aldı. Gerçek kadınların özür dilemeden var oldukları bir dünyada şov dünyasının da eninde sonunda değişmekten ve kadınların iradesine boyun eğmekten başka çaresi kalmayacak gibi geliyor bana. Buna inanın!

[1] Blockbuster film: İzleyiciyi yormayan, kolay izlenen, bol eğlenceli, aksiyonlu, senaryosu çok karmaşık olmayan, büyük bütçeli, risksiz, dev stüdyo filmleri.

ÖLÜMÜYLE ÖLÜMSÜZLEŞTİ

Katina Karanikola

"Zorba" çalkantılı yaşamı ve müziğiyle ölümsüzler arasına yerini aldı. Yunanlar ve dünyanın birçok yerinden müzisyenler "cesurlara ağlama" "Zorba" şarkılarıyla, alkışlarla," ölümsüz" sloganlarıyla uğurluyorlar koca yürekli, dev adamı. Hayatını belirlediği gibi cenazesini de belirledi ele avuca sığmayan Miki. Cenaze değil miting mübarek veya yaz şenliklerinin devamı… Dün onu zulmedenlerin, müziğini ve bestelerini sansürleyenlerin, hapsedenlerin, sürgün edenlerin, işkencecilerinin ikinci kuşakları tabutun önüne saygıyla eğiliyorlar. Her yönden fırtınalı bir hayatı olduğu gibi ölümü de fırtınalar getirdi kızının pervasız, kaba inadı, şiddetli itirazları yüzünden. On üç yıl önce Girit'te gömülmek istediğini söylediğinde ailesi karşı çıkmıştı. Ölümle defalarca alay eden adam 2013'te yazdığı bir mektupla

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
Επιφανούς 1, 117 42 Αθήνα
τηλ. 210-9214863
fax 210-9236325
e-mail: mikis@mikistheodorakis.gr

Προς: τον Δήμαρχο Χανίων
κ. Μανόλη Σκουλάκη

Αθήνα, 5.2.2013

Αγαπητέ κ. Δήμαρχε,

Σας γράφω σήμερα για να σας απασχολήσω για ένα πολύ σοβαρό για μένα προσωπικό μου θέμα, το οποίο ήδη γνωρίζετε.

Όπως σας είχα ενημερώσει και στις προφορικές μας συζητήσεις, τελευταία επιθυμία μου είναι να ταφώ στο κοιμητήριο του Γαλατά Χανίων (γενέτειρας του πατέρα μου), στο οποίο βρίσκονται ήδη οι γονείς και ο αδελφός μου. Όπως επίσης γνωρίζετε, στο κοιμητήριο αυτό μου έχει παραχωρηθεί από τον τότε Δήμο Νέας Κυδωνίας τάφος, που έχει κατασκευασθεί σύμφωνα με οδηγίες μου και έχει ήδη αποπερατωθεί.

Επειδή η οικογένειά μου δεν συμφωνεί με την επιθυμία μου αυτή, όμως ο νόμος αναγνωρίζει το δικαίωμα του καθενός να αποφασίζει για την τύχη του σώματός του (μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας πάντα) και το ίδιο το Σύνταγμα κατοχυρώνει το δικαίωμα του καθενός στην προσωπικότητά του, έχω αναθέσει στον φίλο Γιώργο Αγοραστάκη και στην γραμματέα μου Ειρήνη Παρμενίδου να προχωρήσουν σε όλες τις απαραίτητες για τον σκοπό αυτό ενέργειες και θα ήθελα να ζητήσω και από σας, όταν έρθει η ώρα να τους συνδράμετε και να κάνετε ό,τι είναι δυνατόν, ως αρμόδιος Δήμαρχος, αφού το προαναφερόμενο κοιμητήριο υπάγεται πλέον στον Δήμο Χανίων, ώστε αυτή η τελευταία επιθυμία μου να κατισχύσει οποιασδήποτε αντίθεσης και να πραγματοποιηθεί.

Τέλος θα ήθελα να σας παρακαλέσω, αν την εποχή εκείνη έχετε κάποιο άλλο αξίωμα, να ενημερώσετε τον τότε Δήμαρχο Χανίων για την επιστολή μου αυτή.

Σας ευχαριστώ θερμά.
Με τους χαιρετισμούς μου,

Μίκης Θεοδωράκης

Hanya Belediye başkanına kendi isteğine saygı duymak için adeta yalvarma noktasına gelmişti. Direnişin, Makronissos'un diktatörlüğe karşı mücadele veren bu kocaman adamın çaresizliğini duymak ne acı…Ardından KKE (Komünist partisi) başkanına, sekreterine de aynı mektubu bıraktı. Mektuplarında komünist gibi ölmek istediğini mezarında asla haç ve kandil istemediğini ve Girit'te gömülmek istediğini yazmıştı. Oğlu George, lütfedip, Girit'te gömülme arzusunu kabul ederken, cadı kızı Margarita karşı çıktı. Sosyal medya da "Ayrılanın arzusu olmaz aile karar verir" paylaşımından sonra iş mahkemeye kadar gitti. Anayasa mahkemesini kararıyla Girit'tin toprağı kucakladı Miki'nin kocaman bedenini. Ölümünden cenazesine kadar yaşananlardan dolayı, tanımadığım halde kızına nasıl gıcık olduğumu anlatamam. Bir insanın son isteğine saygı duy-

mamak ta neymiş canım.

Miki doksan altı yıllık hayatında neleri sığdırmadı ki? Bir dünya savaşı, iç savaş, darbeler, aşk, sürgünün sefaletini, şöhret, işkence, hapis…Defalarca ölümle kucaklaşmış bir o kadar da doruklara varmıştı. Hayatının yarısı demokrasi ve özgürlük konserleri vererek, diğer yarısı siyasi mücadelelerle geçti. Mücadelenin sembolüydü adeta. Yaşadığı zorluklar sanki onu beslemiş, ilham vermiş. Her tür müziği besteledi. Dini müziğinden baleye, tiyatrodan operaya… Sıklıkla her şeye ve herkese karşı hareketleriyle öfkelendirdi, şaşırttı, sevildi. Bizim, halkın Mikis'iydi. Büyük bir sanatçı, büyük bir entelektüel, büyüyen bir efsaneydi. Müzisyendi, yazardı, besteciydi, politikacıydı. Müziğiyle ruhumuza Seferis'i Ritsos'u eken barış elçisiydi. Halkın, dağdaki gerillanın mücadelesine katılan Mikiydi. Lenin ödülü alandı. Lambrakidesleri tek başına tek silahı ilham ve besteleriyle kurandı. Gregorios Lambrakis 1963 te derin devlet tarafından kalleşçe öldürülmüş sol görüşlü bir doktordu. Ölümünden iki yıl sonra Miki bugün yüz binin üzerinde üyesi olan sol örgüt Lambrakidesleri kurdu. Makronissoslu Mikiydi. Makronissos yetmişli yıllara kadar siyasi mahkumların işkence için götürüldükleri ada. Çernobil felaketinden sonra atom enerjisine karşı çıkandı. Filistin halkının Mikisiydi….

İşgal sırasında, iç savaşta İtalyanlar, askeri cunta tarafından işkencelerin bıraktığı, vücudunda taşıdığı darbe izlerini de alarak bu dünyadan ayrılsa da hafızalardan silinmeyecek eserler bıraktı. Daima aklımızda ve gönlümüzde taşıyacağımız önemli bir miras.
Miki'miz Mitti. Mitler asla Ölmez

Uçuş

Feyhan Güver

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

- **EX** bir travmayı atlatabilmek için, Sabır veremiyorsan Nefret ver. O da olur Tanrım.
- **EX**'in olunca boşanıklar arayıp hal hatır soruyor, Yetim kalınca da yetimler arayıp hal hatır soruyorlar. Halden anlamak otomatikman gelişiyor.
- Öyle **EX** hikâyeler vardı ki çoğunu dataya almadan kaçtım oralardan.
- Bu dünyaya çocuk getirmeye değmezden önce, bu **EX**'lere çocuk getirmeye değmez.
- Covid de yaş aldı, yani birlikte yaşlanıyoruz. **EX**'imiz olmaya hiç meyli yok gibi.
- Tv. Burç Yorumcusu; **"Annesinden içinde kalan hırslarını karısından çıkarıyor"** dedi. Herhalde bahsi geçen burcun, bütün canlılar aleminin erkekleri o gün hırslarını karılarından çıkarıyorlar olmalı yoruma göre, yada yükselenden farklılıklar olmalı. Bu nasıl ki burcun bütün evrendeki erkekleri aynı mı yoksa, burçcunun **EX** ilişkisi mi böyle Acaba?
- Aracı ile yakıştırarak kurulan ilişkiler, **EX** ilişkileri olan o kişilerin kendilerine kurdukları yeni bir ilişkiden başka bir şey değil. Zaten en baştan senin ilişkin değildir.
- **EX** ayrılıklar çok kötü bir şey, ama bu kadar tek taraflı yaşanan ayrılıklar, tek taraflı aşktan çok daha kötü bir şeydir.
- Mesela, **EX** her şeyi hayata bırak ya da hayatı bırak…
- Annelerine bakan refakatçi erkekler, babalarına bakan refakatçi kızlar. Hangi ortamdaysan onlarla arkadaş oluyorsun yani. Değişik bir **EX** Dönem arkadaşlarım…
- Birine bir teselli verirsin, gün gelir acılı gününde o **EX** teselli ya seni kurtarır yada yerin dibine batırır. Teselli yatırımını bile çok iyi düşünerek yapmalısın yani.
- Zevk aldığın sigara paketinin üzerinde **Sigara Bıraktırma** hattı telefonu var, zevk aldığın **EX** kocadan kurtulmak için de telefonuna kayıtlı **Kadına Şiddet Uygulaması** hattı var. Başı sonu belli geçici hevesler bunlar hep.
- Kadına uygulanan Erkek şiddeti o kadar fazla ki, savunulacak erkeği ayırt etmek de zorlaşıyor. **EX**'lerde istisnalar kaideyi bozmuyor yani.
- Şuna çok dikkat et, biriyle yaşamak mı, **EX** biriyle yaşlanmak mı Acaba?
- Aynı gökyüzüne bakıyoruz, aynı havanın altındayız, ama her birimizin çektiği bulut fotoğrafı başka şekil.
- **EX** travmalara alışmakda ihtiyacımız olan geçecek zamanın da geçebilmesi için zamana ihtiyacı var.
- **"Yalnız kaldım"** diye ağlıyordu karısı. Oysaki yapayalnız ölen cana **"Yalnız öldü"** diye ağlayan yoktu.
- Gerçek **EX**'leri için, mezarlarına sigara, tesbih, kâğıtlara çizilmiş kalpler bırakan komşuları var babamın. Bende öğrendim ekmek bıraktım mesela, babam ekmek severdi. Bir yerlerden acaip arılar çıktı ekmeği yemeye başladılar. Yorumlar havada uçuşur artık… Ne düşünürsen o işte.
- Bütün umursanmayan **EX** üzüntülerimden sonra, bu acım da yaşa takıldı. **"Ama yaşı 84"**. İnsan yaşıyla gitmez ki bu dünyadan, ruhu ile gider, bedeni ile gider, duygularıyla gider, duygularda gider.

PAPARAZZİYE Dışarda Biryerlerde Avunmada...

- Sahilimdeki tabelada "**DENİZE KÖPEK SOKMAK YASAKTIR**" yazıyor. Bu yasaktan anladığım özgür köpek denize istediği, dilediği kadar kendi iradesi ile girebilir…

- Zincir markette bir kadın, Türkiye'nin 81 ilinde 7661'i aşan mağazası, 24 dağıtım merkezi bulunan, 25.000'e ulaşan çalışanından biri olan kasiyere **"Aaaa neden hemen geri alamıyorsun ki? Walla ben sizin gibi esnaf görmedim"** diye çıkışıyordu. Aldığı konserve kavozlarını anında vazgeçerek iade etmek istediğinde form doldurması gerektiği söyleyen kasiyer kızceğiz ve ben büyük şoktayız, şaşkınız.

- Aylardan sonra döndüğüm şehrimde, **"Geceden sabaha tarife mi değişir? Daha gece baktım internetten"** dedim. **"Hanfendi, geceden sabaha hükümet devriliyo, değişiyoo, sen ne diyon?"** dedi otobüsün şoförü.
- Yaşadığım kasabanın, Banka sırasında sosyal mesafeli, maskeli beklerken, öndeki adamın bütün sigaraları tabaka ile bankanın önünde sokakta yerlere döküldü. Yanındaki kadın; **"toplayayım mı yerdekileri?"** dedi. Erkek; **"topla tabi, bundan içtiğimiz şey yerdeki mikroplardan çok daha fazlası"** dedi esaslı tiryaki. Geçmiş bir sayıda daha önceleri yazdığım başka bir detayda da, erkekler sanki paketin üzerinde yazan zarara inanıyorlar, iktidarsızlığa düşüreni almadı adam, **"öbür resmi ver"** dedi büfeciye, aklınca kanser yapanı aldı.

- Tarih Dizisinde, hiç söz dinlemeyen, hep bildiğini okuyan Bey, daima kazanıyor, kazandırıyor. Öyleyse senaryoya göredir ki, tarihten alacağın ders **"kim ne derse desin, sen bildiğini oku"**

- **Bir elin yaptığı yardımı diğer el bilmeyecek**. Osmanlı zamanında gidip bakkalın veresiye defterinde rastgele sayfalar koparıp öderlermiş. Borcu ödenen de, borç ödenen de hatta borcu ödeyen bile neyin borcunu, kimin borcunu ödediğini bilmezmiş. Şimdilerde o sayfalara borç ekliyorlar, bir elin yaptığı kötülüğü diğer el bilmiyor yani…
- İlânlarda emlakçının resmi var. Sanırsın emlak değil de, emlakçıyı satın alacaksın, kiralayacaksın, satacaksın. Evin önemi yok, emlakçı güzelse ev güzeldir mi sanki Acaba?

- **"Parama geçer hükmüm"**. Bu söz grubu, Paralı biri söylediğinde oluyor da, parasız biri söylediğinde hiç de olmuyor. Hükmünü hükümsüz kılıyor bir çırpıda. Hiç parası olmayan, sanki bütün parası varmış da bozuğu yokmuş gibi, **"50 kuruşun var mı?"** larla dört senelik akademide bedava çay içen, tamamen avantalarla yaşayan, ileride parası olacağı da loto kuponlarına kalmış bir arkadaşımız söylerdi ve her söylediğinde yanındakiler bu hükmedilen paranın kendilerinden çıkacağını çok iyi bilirlerdi.
- Okul yıllarında arkadaşım aldığı küçücük cam şişe gazoz içinden fare çıkmıştı, gazoza yer kalmamıştı mesela. Eskiden gıdanın içinden böcek, fare çıkardı, şimdi insan çıkıyor. Antep fıstıklarının içinde yuvarlanan, süt banyosu yapan, ekmek hamurunu top gibi tekmeleyen, turşu kazanında poz veren, dönerle dans adam.

- Evde unuttuğum alışveriş listesini ezberden alıyorum, eve gelince de aldıklarımı listeden çizdikten sonra yırtıp çöpe atıyorum. Mesleki deformasyon olsa gerek.

✿ Tv. Magazin Programı Sunucusu; **“Doktorun ismini vermeyeceğim sosyal medyamdan açıklayacağım kim olduğunu. Herkesin bilmesi lâzım çünkü.“** … Artık herkes her şeyi sosyal medyasından yapıyor. Halbuki mikrofonlar elinde, milyonlar izliyor ama kendisine yanlış liposakşın yapan doktorun adını teveden vermiyor, veremiyor. Çünkü moda bu, trend bu, etkisi büyük.

✿ Yaz telaşına düşünce insanlar arayıp hatır sormayı da bıraktılar, sonbahar gelince tekrar başladılar.

✿ Rutine bağladığım ağlamalarımın birini sahilde icra ediyordum ki, birden bir sürü adam bana doğru koşmaya başladı, **“Baba pert olmuş, ip sıyrılmış, iskeledeki sandal dalgalarla akıntıya savrulmuş”** nidalarıyla. Off Tanrım, acımdan kıvrandığım şu iskelede, her şey mi babaya, her şey baba acıma bağlanıyordu Acaba? Bak işte Babanın yaşlışı olur mu? O baba. Evin kapısını tutan kolon, sandalın halatını tutan tümsek. Tutmazsa sandal savrulur, kapı düşer, dağılır…

✿ **“Neden bu mezar helanın yanında, dua bile okunamaz, bu nasıl bir EX, cezalı gibi”** derken yaklaşınca fark ettim ki mermercinin reklâm mezarı imiş.

✿ Sanki kısa saçlılar saçlarını, keza keller kafalarını sabunla, kille yıkıyorlarmış gibi, **“Kendimi saçım güzel olunca güzel hissediyorum”** diye arkaya doğru uzun saçlarını sallayan, saçı güzel olmayanların çirkin hissetmesini gerektiren acıtıcı **EX** reklâmlardan sonra, artık ezber ötesi mi, yoksa ezberimiz mi bilemem de, kısa saçlı model kendimizi kendimize çok daha güzel hissettirdi…

✿ Yıllar önce Metin ile Zeki'nin oynadığı bir teve reklâmında Çocuklarımızı aşıya götürelim, haydi çocuklar aşıya. Aşı çeşidi olarak **“yarma aşı, kakma aşı”** diyor ve **“çocuğa aşı olmaz, zeytine zeytine”** diyordu. O yıl hastanede bir ameliyat geçiriyordum. Herkes ameliyat öncesi narkozda farklı reaksiyonlar vermişti, hiç konuşmadan duramayan çenebaz ben ise doktorlara **“Lütfen biraz susar mısınız? Çok güzel uyuyorum”** diyerek içimdeki gerçek beni çıkarmışım. Ve 8 kişilik oda da hepsi farklı orijinallikte kadınlar vardı ki bir tanesi Sultan. Hatta kocasına odaya mini televizyon getirtmişti. Ve narkozu alıp ameliyata götürülürken, sedyede **“Zeytune Zeytune”** diye bağırıyordu. Ve nostaljiden bu yana değişmeyen şey çocuklarımızı aşıya götürelim de, doğru aşıya götürelim, yanlış aşıya değil..

✿ Aklını helâl et…. Hakkımı koru…

SIRADAN BİR GÜN

Sevcan Bekdemir

OLUR ÖYLE...

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

KİMİNİN KAFADA ŞEYTANI ÇOK

Neden herkes birbirine kötü davranıyor anlamıyorum. Sanki kötü davranınca ödül verilecekmiş gibi, hunharca endirekt herkes herkesin zaafına basıp geçiyor. Yarınlar yokmuşçasına hareket ediliyor. Özellikli mesai gibi. Zannedersin daha çok kötü olunmak için yarış halinde insanlar, gizli rekabet var, kapalı gişe oynanıyor bir de oyunlar…

Bana mısın diyen tiyatro oyunları öte dursun, asıl sahne sırtımızda…

Tüm reji tam olarak arkamızda kuruluyor; sırtın altın oranı baz alınarak üstelik... Yanlış anlaşılma olmasın yalnız; siz oyunun bir parçası değilsiniz. Üzerinde oyun oynanan sahnesiniz. Tüm replikler sizin üzerinize basılıp oynanıyor. Seyircisi oyun bittiğinde gidiyor. Pür dikkat oyun(lar) izleniyor. Oyun sonunda alkış tutuluyor, peki ya sonra?

* * *

Hadi gelin bu ay köşemde ne anlatmak-paylaşmak istediğimi siz değerli okurlarıma aktarayım.

22 ekim 2015'te Çetin Altan 88 yaşında arkasında pek çok yazı bırakarak evren değiştirdi, kimisine göre boyut. Kimisine göre toprağa gitti, kimisine göre öldü.

Derdim size Çetin Altan'ı anlatmak değil aslında. Geçenlerde Facebook'ta anılar kısmına bakarken 19 yaşımda Çetin Altan'ın gazetedeki köşesinden bir cümlesini alıntılayıp o dönem takipçilerimle paylaşmışım. İşte

o alıntıladığım yazı beni bu satırları yazmaya itti.

"Sloganlar orkestrasının ahengi de kakofoniye dönüşmüş; herkes bozuk çalıyor." İşte bu cümleydi…

Sonra bir baktım ki yıllar sonra bu cümle yeniden, istemsizce kafamın içinde dans ediyordu. Okuduğum andan beri bir sağa bir sola çekip duruyordu beni… Sloganlar orkestrası cümlesi… Hmmm… Şaka gibi.

İnsan ilişkilerini yeniden düşünmeye başladım. "Kim kime nasıl davranıyor? Amaç ne? İyi mi baskın yoksa kötülük krallığını tamamen ilan mı etmiş; iyilik neden görünmez? Kötüye neden bunca tapınış?" Düşün dur işin yoksa şimdi… Baktım olacak gibi değil, yazayım da beraber düşünelim dedim. Ben buradan sizler oralardan… Kiminiz evde, kiminiz işte, kiminiz sokakta; her nerede iseniz durun ve birkaç dakika soru-cevap yapın.

* * *

Hayır yani birine kötülük yapınca ne oluyor? Daha refah bir hayat mı, ölümsüzlük sırrı mı, harika bir yaşam mı? Nedir yani? Ortalama 70 yıl yaşadığımızı baz alırsak bu neyin tantanası? Üstelik pek çoğumuz artık o kadar uzun bile yaşayamıyoruz. Kısacık yaşamda tüketilen madde olarak göçüp gidiyoruz. Tabii bana kalırsa bu durum, hadsizliğin, kıymet bilmezliğin dahası şeytanın insan haline dönüşmüş fecaadliği.

Bedenimiz ruhumuz olmadan nefes alamaz, pek çoğu kendini bedenden ibaret sandığı gibi ruhunu hor kullanıp duruyor. Her gün her dakika yokuşa sürükleniyor. Freni patlamış kamyon misali gidiyor.

* * *

Uyan da Gerçekleri Konuşalım İnsan

Anlat bakalım, kendini neden hibe edip duruyorsun? Ne uğruna?

* * *

Ben bunları soruyorum, sorguluyorum ama biliyorum ki bir yere kadar. Ben de herkes kadar kötü, herkes kadar iyiyim. Hadi biraz özeleştiri…

Daha doğrusu iyiye iyi, kötüye hak ettiğini vermeye başladım. Hayat bazan öyle noktalara getiriyor ki bizi, ne yazık ki parmağımızı kımıldatacak mecal bırakmıyor. Bu da bizi empati yoksunu bireyler haline getiriyor. Deniz manzaralı bir uçurumun kenarında yaşamaya başlıyoruz, işte öyle bir uçurum. Manzarası güzel, fırtınası her an her şeyi yok edecek güçte.

Alıntıladığım cümlede en çok 'herkes bozuk çalıyor' kısmı beni başka diyarlara götürdü.

Ekşi suratlı insanlar dünyası, ee haliyle kötülüğe bir tepkide bulunmayınca kötülük aldı başını gitti sonra da ekşi suratlılık moda akımı gibi yayıldı, sezon değiştirir oldu. Viral oldu bir anda yani, hayır işin kötüsü yakaya yapıştı mı da pek giden cinsinden de değil. Bir kere sessiz kalındı mı oluyor mu bu size alışkanlık, ardından da kanıksanmış davranış…!

Anlatmaya çalıştığım, kötülük aslında kötü bir şey düşünmeye başladığımızda kök salıyor her yana. Önce kendimizi şeytanlaştırıyoruz, ardından kendi cehennemimizde yanan yanana.

Neyse.. Başa dönelim sırt diyordum.

Artık sadece sırt da değil bu arada, göstere göstere yüze yapılıyor düşmanlık. Buyurun yazıyı siz tamamlayın değerli okurlarım, düşündürtmesi benden; düşünceler sizden.

Yalnız bu orkestrada şef kim? Sahi enseyi karartmadan bozuk çalan kim? Ya da çalmayan?

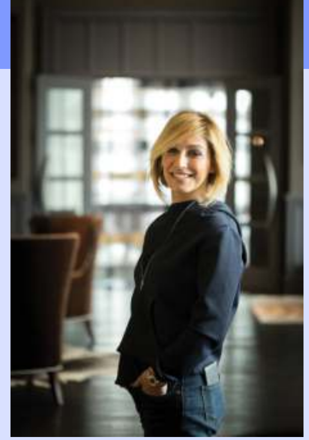
PELİN "OBUR DÜNYALI" İPEK ÖZSÜSLÜ

#BARINAMIYORUZ

İHANETE DAİR...

Gökçen Erdoğan

İnsanoğlunun kendine eş bulma serüvenine yakından tanık olmuş ve de serüvenin bizzat öznesi olmuş herkes bilir ki; karşınızdakini doğru partner olduğunuza inandırmak adına vaatlerinizden biri "sadık" olmak ve öyle de kalmak olmalıdır.

Kalırsınız ya da kalmazsanız, bunu belki zaman gösterir ama yüksek puanın yolu, sadakatten inandırıcı biçimde söz etmek ve hatta ihanete karşı bir duruş sergilemektir. Durursunuz ya da durmazsınız, bunu belki zaman gösterir ama duruyor gibi yapmaktan başka çareniz, çoğu zaman yoktur. Çünkü insanoğlu; ihanetin alçak ve kötü kişiler için, sadakatinse karakter sahibi iyi kişiler için olduğuna inanmaya meyillidir. İnsanoğlu, griye inanmaz. Siyah ya da beyazla açıkladığı her şeyden daha fazla haz alır. Çünkü bu, bir şeyi daha tutkulu savunmanın da kestirme bir yoludur. Oysa gri vardır. Bazen iyi insanlar da aldatır ve bazen kötüler sadakatte yarışır.

Sadakat, bu yazı için bile yeterince ilgi uyandırıcı değil, bunu kabul edelim. İnsan önce ihaneti okumak, düşünmek, dinlemek ve anlamak istiyor. Zira sadakat, bir köşede sırasının gelmesini bekleyecek kadar uysaldır. İhanet öyle mi peki? Bir kadının ya da bir erkeğin, ruhsal ve tensel olarak akitleşmiş olmadığı birinin ruhuna ve tenine gizlice yaklaşması, insanın yırtıcı yanlarındandır. Ve siyahla beyaz işte burada yanılır. Yasaklanmış bütün hazlar grinin tonlarındadır.

Kadın ve erkek ihanetini bir tutan ve bir tutmayan toplumlar vardır. Sizce biz hangisiyiz? Erkek penisine yüklediğimiz açıklanamaz biçimde fazla anlamdan ötürü, kadın ihaneti büyüktür erkeğin ihanetinden. Penis, ihanetin yazılı olmayan izin mührüdür. Basar ve geçersiniz. Vajina ise işlenmemiş suçların dahi failidir. Zira kadının ihanetinin cinsel bir boyutu olmaması genelde hafifletici sebep sayılmaz. Ama cinsel boyutu varsa ağır olan, daha da ağırlaşır. Erkekler, namus kavramının dışındaki dokunulmaz varlıklarken kadınlar, namuslarının uyku uyumaz bekçileridir. Kadınlara esnemek bile yasaktır.

Kadın ihanetiyle erkek ihaneti arasında gerekçelendirme açısından fark yoktur. Çünkü erkeği affetmek için gerekçesi sorulur. Ancak kadının gerekçesi, erkeğin erkekliğinden çaldığından konuşulmaz. Erkeğin erkekliği gramla mıdır? Kadının kadınlığı her kabın şeklini alacak kadar akışkan? Peki erkek neden, kadın neden aldatır?

Erkek ihaneti, resmi kayıtlara göre ihmalden, resmi olmayan gerçeklere göre kaybetme korkuları olmamasındandır. Hormonlarla açıklamak imkansız zira inanmazsınız ama kadınların da hormonları var. Kadınlar da tatmin edilmek ister ve kadınlar da dört nala sevişebilirler. Seks kabiliyeti ve arzusu yalnızca erkeğe bahşedilmiş değildir. Kadınlar da orgazm olur, kadınlar da sevişirken anın dışında şeyler düşleyebilir ve kadınlar da daha iyi bir seçeneğin peşine düşebilirler. Ancak biraz risk almaları gerekir ve bunun ziyadesiyle farkındadırlar. Ayrıca kadınlar, tabiatları gereği düzenin kurucusu ve sürdürücüsü olmaktan da ayrı bir haz alırlar. Dolayısıyla anlık hazlar için uzun soluklu ilişkilerini yıpratmayı ya da yok etmeyi reddedecek iradeyi gösterebilirler. Erkekte eksik olan bu iradedir.

Genellemelere bayılmam ama yaparım. Zaten kim yapmaz ki? Kadının ihaneti, cinsel boşluktan ziyade duygusal boşluktandır. Çünkü kadının duygusal boşluğu, damlaya damlaya göl olmuştur buralarda. Baba sevgisinin yaşam koşullarına ve geleneklere yenilmesiyle başlayan boşluk, gelinlik-kefen ilişkisinin acımasızlığıyla genişlemiştir. İhmal edilen, itimat edilen olmaktan böylelikle vazgeçebilir. Çünkü hormonları bastırmaktan zor bir şey varsa sevilme arzusunu bastırmaktır. Erkeklerin eve para getirmelerini sevgiyle açıklamaları kadınlara o kadar da sökmez. Bir kadının da pek ala grisi olabilir.

Kadın ve erkeğin ihanetine dair yazmalar asla bitmez ve ihanet ne kadar çabalarsa madalyayı sadakat alır. Lafın beli kırıldı. Hepimize geçmiş olsun. Yatağı da her gece başka yerde dağıtan toplasın.

REGY DANS, TANIDIKLAR, ESKİ DOSTLAR VE YENİ İNSANLAR SON DİSCOLAR...
BULUTLAR PAMUK GİBİ BULUTLAAAR...

HENGOVIR, BOL SU, MEYVE, SOSYAL MEDYA, FAKİRLİK SANATI HER GÜN MAKARNA!

ELEK-Tİ-RİK GİT!

GİT

HIMF 1-2-3-4 HUUUF 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, ...

OHA DENİZ YOK! YANGIN MI ACABA YİNE?!

DAHA ÖNCE HİÇ BÖYLESİNİ GÖRMEDİĞİM BİR SİS, GELDİ VE GİTTİ. YANİ HER ŞEY GELİP GEÇİYOR! :)

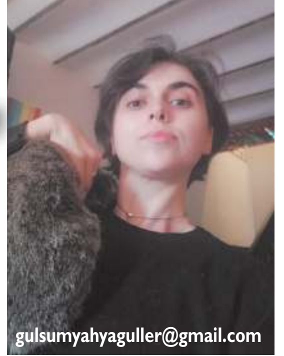

Rumeysa Çamdareli Ezber Bozmaya Devam Ediyor:

Müslüman Feminist Sanatçı, İlk Single'ını Çıkardı

Gülsüm Güller

gulsumyahyaguller@gmail.com

Rumeysa Çamdereli, yıllardır elinden bırakmadığı elektro gitarıyla birçok yergiye ve övgüye göğüs germiş, dindar kadınların önüne serilmiş taşların kenara itilmesinde emeği bulunan bir sanatçı. O hem mühendis, hem sosyolog, hem anne, hem müzisyen, hem aktivist ve daha birçoğu. Aynı zamanda yüksek lisansta 'Sahne Sanatlarında Müslüman kadınlar' üzerine çalışan dindar bir kadın. Müslüman feminist, hak savunucusu ve müzisyen kimlikleriyle tanınan Rümeysa Çamdereli, adından söz ettiren çalışmalarına bir yenisini daha ekledi. 'Sonra' ismini verdiği ilk single'ını yayınlayan müzisyen, bu kez elektro gitara sesiyle eşlik etmenin heyecanını yaşıyor. Bu vesileyle son çalışmasının serüvenini ve öncesini konuştuk.

İlk single'ınızı oluşturma süreci nasıl gelişti, size hangi enstrümanlar eşlik etti, biraz bahsedebilir misiniz?

Aslında yıllardır hayal ettiğim bir şeydi. Kendime bir sözüm vardı, 35'ime gelmeden ilk single'ımı çıkarmak istiyordum. Kendime verdiğim sözü tutmuş oldum J Uzun yıllardır besteler yapıyorum ve bu şarkıyı da yapalı yaklaşık 4 yıl oldu. Şarkılarımı tanımadığım birileriyle çalışmak istemedim. Benimle birlikte şarkıların üzerine kafa yoracak, o şarkıları yeni bir yere taşıyacak birileriyle tanışmayı bekledim. Yasin Kayırtar'la tanışmamız da bu kırılmayı sağladı. Şarkıyı Süha Duran'la birlikte yeniden düzenledi ve bu son halini aldı. Akustik/klasik gitarları çalması için Dersim'den İbrahim Odak'a rica ettim, beni kırmadı. Şarkıdaki güzel duduk icrası da Taner Baba'nın. Single'ın kapak tasarımında da kardeşim Muhammet Çamdereli destek oldu. Bayağı kolektif bir emeğin sonucu yani. Elektro gitarları da ben çaldım, en sona onu bırakmışım.

Şarkıda bu kez sizi hem çalar hem söyler bulduk. Şarkı seslendirmek sizin için nasıl bir deneyimdi?

Kendi sesimi kazanmak gibi oldu. Senelerce şarkı söylemekle aramda bir mesafe oldu. Başta "kadın sesi haram" tartışmalarıyla uğraşmamak için iyi bir sığınaktı, sonra da zaman içerisinde gitarda sahip olduğum hakimiyete sahip olamayacağımı hissedip şarkı söylemekten uzak durdum. Ama beste yapıp söz yazmak son noktada beni buraya doğru getirdi. Kendimle ilgili yeni bir şeyi keşfediyor gibiyim daha çok. Keşfetmeye de devam ediyorum.

Daha önce verdiğiniz bir röportajda dindar ve başörtülü bir kadın olarak yaptığınız müzikle ilgili muhafazakâr kesimin eleştirilerine hedef olurken "seküler kesim ise "İnanılmaz bir şey bu yaptığın" gibi olumlamalarda bulundu' demiştiniz. Bu reflekslerin kaynağı ile ilgili ne söylemek istersiniz? İnsana kimliklerinin üstünde bakabilmek mümkün değil mi? Ya da dindar bir erkek benzer tepkilerle karşılaşır mıydı?

Bu refleksler beni çok fazla kendimle ilgili düşünmeye itti ve birçok anda da özgüvenimi yitirmeme neden oldu. Başörtülü olmasam kimsenin müziklerimi dinlemeyeceği imalarından tutun, şarkılarımı dinlemeden alkış tutanlara kadar beni çok üzen ve cidden üretmeyle arama mesafe koymama neden olan durumlar yaşadım. Ama sonrasında kendimi keşfetme ve kendimi ifade etme sürecimde müziğin ve aslında başörtülü ve Müslüman kimliklerimin nasıl vazgeçilmez ögeler olduğunu fark ettim. Ben hem Rümeysa'yım, hem de o insanların söylediği kadınlarım ya da hiçbiriyim J Bu akışkanlığı seviyorum artık ve dışarıdan gelenlerden çok iç sesimin söylediklerini dinliyorum.

Başörtüsüyle kurduğum ilişki hayatım içerisinde çok fazla şekil değiştirdi. Benim de başörtüsünün gizlenmek için olduğunu düşündüğüm bir zaman oldu. Ama şu an başörtüsünün benim için ben olmaktan, Allah'la ilişkime dair bir simge olmasından öte bir anlamı yok. Müslüman bir kadın olarak ve söylediklerimi söyleyerek kamusal alanda bulunmaktan mutlu oluyorum. Müzik yapmak da bunun bir parçası. Yüksek lisans tezimde de danışman hocam Serpil Çakır'la konuşurken sahneyi kamusal hayatın bir parçası olmak bağlamında okumayı önemsedik ve burada Müslüman kadınların azlığına dikkat çekmeye çalıştım.

'Allah'ın yarattığı her şey dinin içindedir, müzik de onların en güzeli' 'Sen sahneye yakışmıyorsun, başörtüsü gizlenmek içindir ve sahne bunun tam tersini gerektirir' diyenlere de bir cevap niteliğinde ürettiğiniz işler. Müzik yolculuğunuzda geldiğiniz noktayı nasıl yorumluyorsunuz?

Müzik, spor ya da görünür olmayı gerektiren herhangi bir alanda dindar kadınların var olması onları daha az dindar yapar mı? İslami yaşayış neden kadın davranışları üzerinden değerlendiriliyor? Siz bu konuda ne söylemek istersiniz?

Yapmaz J Tüm ideolojiler ve inanışlar kendilerini kadın bedeni üzerinden var ediyor, çünkü ataerki var. Tarih içerisinde ulusal mücadeleler de radikal dini/İslami hareketler de ve daha birçoğu da kendisini görünür kılma yolu olarak kadın bedenine müdahaleyi seçmiş. Bu durum aslında ideolojilerin ya da inanışların kendisiyle değil erkeklerin güç talebiyle iliş-

kili. Buradaki örtüyü kaldırdığımızda sadece insanlar ve onların kendileri ve toplumla ilgili tasarrufları kalıyor geriye. Ben bu noktaya odaklanmayı tercih ediyorum.

Yaptığınız müziğin yanında mevcut iktidar döneminde yükselişe geçen ataerkil söylemlere ve hak gasplarına karşı muhalif bir mücadele de yürütüyorsunuz. Aldığınız tepkileri muhalif çizginize bağlayabilir miyiz?

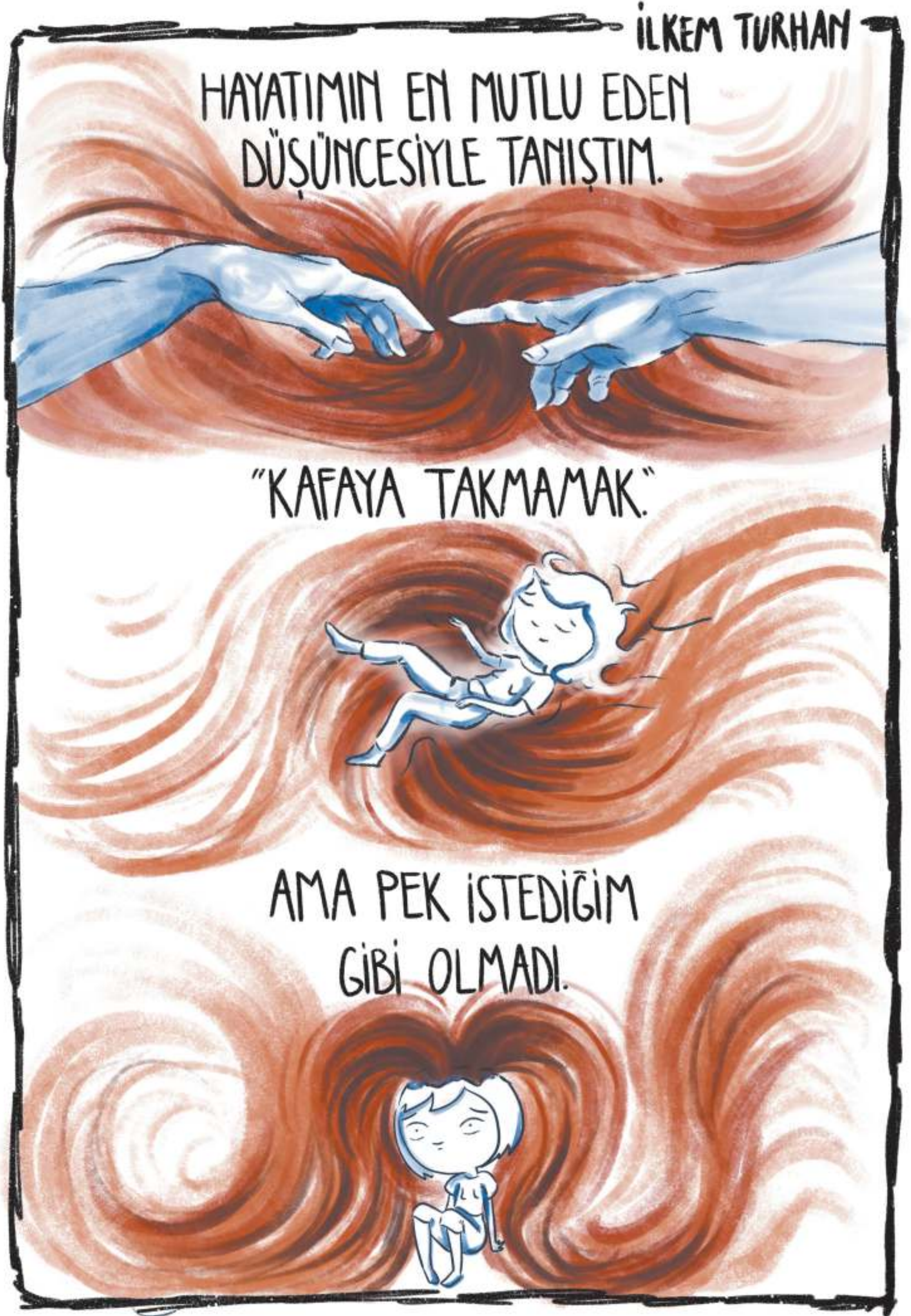
Aldığım tepkiler çok çeşitlilik gösteriyor. Farklı konularda farklı tepkilerle karşılaşıyorum. Olumlu tepkileri de görmezden gelmemek gerek bu noktada. Destek verdiğini sıklıkla ifade eden çokça insan var etrafımda ve bu da beni çok mutlu ediyor. Aldığım olumsuz tepkilerin de bir kısmı muhalif olmamla ilişkili, evet.

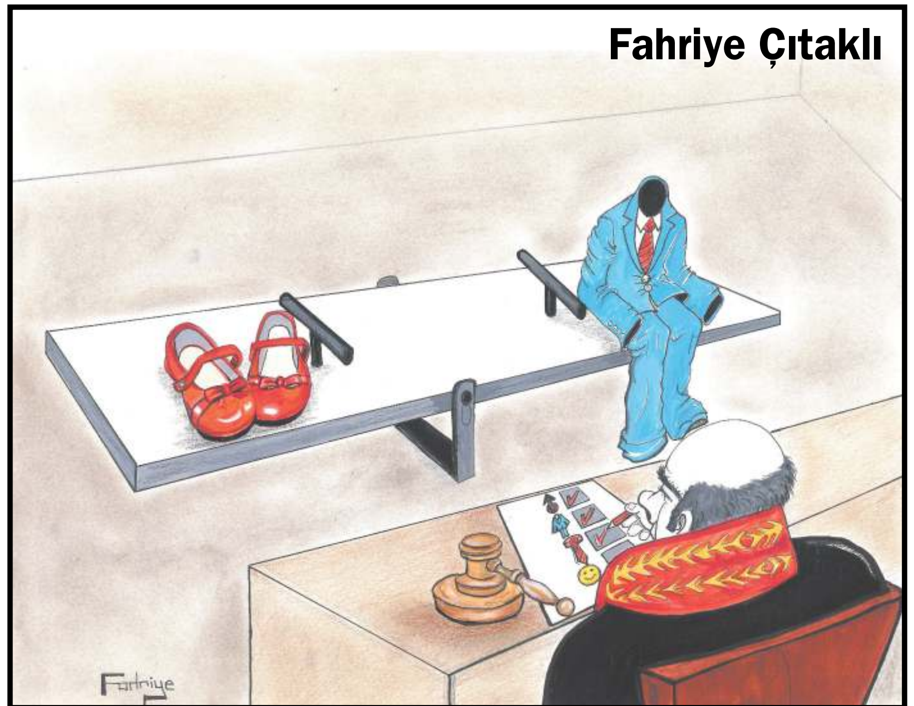
Türkiye'nin ilk Müslüman feminist kadın derneği ve farklı hikayelere sahip Müslüman kadınların gündemlerini görünür kılan Reçel Blog'un kurucularındansınız aynı zamanda. Bu yapıların zaman içerisinde kadınlar için cesaret verici birer dayanışma ağına dönüştüğünü görüyoruz . Geldiğimiz noktada kadın hareketinin kazanımlarını ve kayıplarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye'de ve dünyada kadın hareketi ve özelde de feminist hareket hep çatlaklardan sızan, kendine alan yaratan, egemen güçlere rağmen hayatı savunan bir hareket olagelmiş. Havle'nin ve içinde bulunduğum farklı kurum ve oluşumların bu hareketin işe yarar birer parçası olmasını sağlamak en çok istediğim şey açıkçası. İnşallah beceririz.

(Bayan yanı için ek . Daha önce Bayan Yanı dergisinde yayınlanan 'başörtülü kadın' karikatürlerine bir eleştiriniz olmuştu, belli bir imaja hapsedildiklerine dair. Kaosgl'den umut erdemin de benzer eleştirileri ve önerileri var. Bu konuda ne söylemek istersiniz? Geri dönüşler oldu mu?

Tüm bu konuları Bayan yanı dergisinde konuşurken bir nebze yabancılaşmıyor değilim çünkü benim de editörleri arasında olduğum Reçel Blog'ta dergideki başörtülü kadınlara doğrudan ayrımcılık içeren bazı karikatürleri eleştirmiştik ve cevap alamamıştık. Yine de bu tarz bir aradalıklar önemli. Konuşmaya ve birbirimizin hikayelerini gerçek anlamda dinlemeye daha çok ihtiyacımız var.

Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

KENTİN VE EDEBİYATIN AŞKI

Ankara, 21 Eylül 2021

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Kentin ve edebiyatın aşkı tarihe tanıklıktır. Ve zor iştir kentli olmak. Kimi doğduğu, kimi de doyduğu kentte kenti tanır. Kentli olmanın erdemlerini yaşayarak kavramaya özen gösterir. Bir insan yaşadığı kentle nasıl bütünleşir? Bir yazarın kalemine kent nasıl dolanır? Nasıl kent yazıncısı olunur? Tüm bu sorular kentli olunca yanıt buluyor.

Yazma eylemine kent yazıncısı olarak başladım...

Yıllar kent yazıncılarının başarılı yapıtlarını okuyarak geç-ti. Bu merak ve eylemim bugün de sürüyor, onların anlatımları ile kentlere yolculuk ediyorum. İlk kent yazıncılığına başkentin yoksul diliminden başlamak ödüller getirdi. Ankara önceleri kent içinde kentler barındıran bir kentti. Sonra anakent oldu...

İlk tanıdığım, yaşadığım kentti Ankara.

Yıllar sonra Ankara'dan başka dünya kentlerine ulaştım. İlk aşkım ilk kentim olarak ona ihanet etmeden başka kentler sevdim. Onu incitmeden bu sevdaları yazdım... Onun ismini seslendirerek, özleyerek başka kentlere koştum.

Kent yazıncılarının kitaplarından ölümsüz kentler okudum. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Beş Şehir kitabı müthiştir. Gördüm ki, her yazarın sadece bir kent yaşar kalbinde... Yıllar geçince anladım ki Ankara'yı seviyorum. Bu kentle kopmaz bağlarım, silinmez anılarım var. Ankara'yı özlüyorum.

Kenti yazmak tarihe tanıklık etmektir

Bir sokağın, mahallenin ve kentin dokusuna ne çok insan öyküsü siniyor. Kentlilik bilinci kolay edinilmese de her insanın yaşadığı kentle silinmez bağları, anıları oluşuyor. Kenti yazmak tarihe tanıklık etmektir.

Son yıllarda sözlü tarih çalışmaları ile yeni kent yazıncıları her geçen gün yapıtlarıyla ses veriyorlar. Kent yazıncılarının sayıları hızla çoğalıyor. Bu çoğalmanın sonucunda gelecek kuşaklara kentlerin tarih çalışmaları armağan kalıyor sanki...

Nedim Gürsel, Paris'inde, o kentin gizini açıklıyor:

"Paris'i anlatmak, onu tanımlamak güç... O, ait olduğu ülkeden ayrılıp, kendi başına nefes alabilen, ruhu olan bir kent."

Nedim Gürsel, sevdalı olduğum kentlerden Paris'i, Nâzım Hikmet'in şu şiiri ile aktarmayı unutmuyor:

Hangi şehir şaraba benzer?
Paris
İlk bardağı içersin buruktur
İkincide dumanı vurur başına,
Üçüncüde mümkünü yok
Masadan kalkmanın
Garson bir şişe daha getir!
Ve artık nerede olsan, nereye gitsen
Paris'in ayyaşısın iki gözüm.

Demir Özlü, Stockholm Öyküleri'nde kenti ve kafelerini çok güzel anlatıyor. İkinci kez gittiğim, gezdiğim, tanıdığım Stockholm'e sevdalanıyorum.

Selma Lagerlöf'ün "suda yüzen şehir"i Stockholm, benim adalar ve nehirler kentim.

Stockholm, 332 ada üzerine kurulu sularla çevrili dünyanın en özgün kentlerinden biri. Kenti birbirine bağlayan 191 köprünün üstünden kâh arabayla kâh yaya geçtim.

Stockholm, bizim aydınların gönüllü sürgün kenti.

Stockholm'ü tanıdıkça, sevdikçe, gönüllü sürgün dostları kıskanıyorum. Mehmed Uzun, Zülfü Livaneli, Kemal Burkay, Demir Özlü.

Kent yazını kenti ölümsüz kılandır. Ankara için şair Ali Cengizkan, "Ankara düşler kentidir" derken, Ankara'da düş kurmadan yaşanmazı anlatıyor. Gerçekten de Ankara'da düş kurmadan yaşanmıyor...

Kızılay'da, garda, otobüs terminalinde bir banka oturup kente gelenleri seyre dalsanız, inanılmaz insan tiplemeleri ile karşılaşırsınız. Kenti kent yapan içinde yaşayanlardır. Kentle bütünleşmek, kente verdiklerimizle ilintilidir. Kent insanı geliştirir. Kentli olmak ayrıcalıklı olmaktır. Çünkü kentlilik bilinci insanı yurtsever, doğasever, hayvansever, insansever yapıyor.

Kentlilik insana onurlu duruş sergiletiyor...

Feyhan Güver

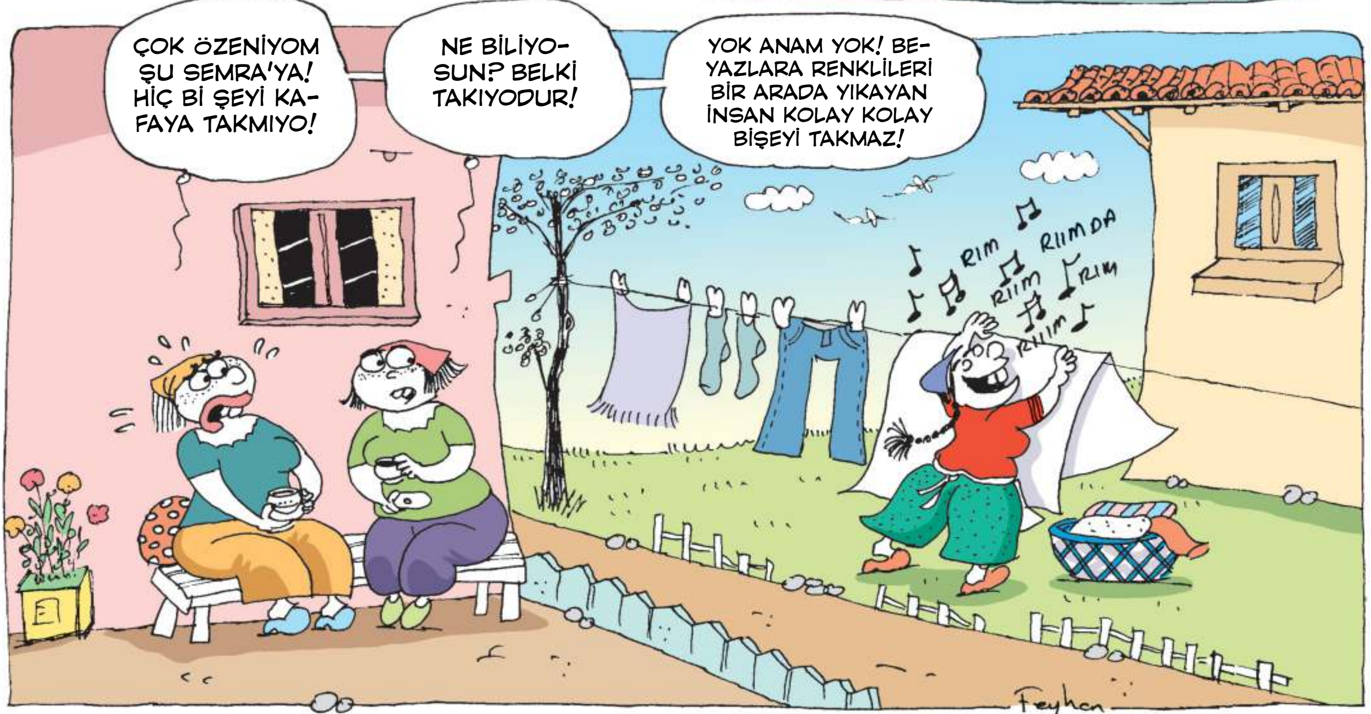

damla.arslan@gmail.com

Ayşegül
Damla
Arslan

YATIRIM TAVSİYESİ DEĞİLDİR

- Altını mı seçersin yoksa tenekeyi mi?

+Teneke işime yarayacaksa tenekeyi tabi.

-Günü geldiğinde görürsün.

Materyalist ve kapitalist dünyada işime yarayanı seçme taraftarıyım her zaman. Altını sadece altın, getirisi var diye seçemem. Kendiliğinden değerli diye bir maddeye boşa değer yükleyemem. Ederi yüksek, pahada el yakıyor diye kimsenin dibinde zararlı ot gibi peyda olmadım, peşi sıra yuvarlanmadım köşesiz ve ucu bucağı belirsiz taşlar gibi. Göz doktorum teşhis koymadan benim kendime "kör" teşhisi koyduğum bir yıl öncesinde bu soru bana soruldu. Ukala olduğum için teneke dedim. İstediğim için değil. Öngörüler, hisler, artık adına ne derseniz deyin sizin size hissettiğiniz gibi olmuyor. Çıkmıyor. Sistem, dondurma sosu kabının en dibinde boğulmanıza izin veriyor önce, sonra size sonsuz olmasa da bir miktar oksijen sunuyor ve "oh be" diyorsunuz. Dondurmanın en tepesine gelip konuşlanıyorsunuz, unutmamak gerek ki dondurma çabuk eriyen bir gıda. Sos, sosluğunu bilecek.

Bir şey seçmiş değilim, önüme kimsenin hisse senedi, altın, döviz koyduğu ya da "bak kaynağım sağlam, ileride çok artar bunun fiyatı" gibi sufle verdiği falan yok. Ben yine kendi ekonomimin ekonomistiyim. Çünkü bazı şeyleri anlayabilmem için devenin triatlon falan yapması gerekiyor.

Tüm bu konuşmalar, fit kalabilmek için içtiğim yeşil kahvemi yudumlarken aklıma geliyor. Ya evet, fit olmak için yeşil kahve diye bir şey var. Kapitalist sistem size leziz, ucuz ve süper hızlı gıdaları dayarken yanına kilo da ekliyor; sonra zayıflamak için pahalı ve tüketirken sövülen gıdalara mini bir servet yatırıyorsunuz.

Süper sirkülasyon, imkansız gibi görünen ama imkansız olmayan bir uyum, müthiş bir gerçeklik.

Altın değil de diğer ganimetlerden bir ayrışabilsem, astrologvari yüzük ve yoga kolyelerim hariç.

Onlardan ayrışamayacağım.

KEDİLERDEN GELEN GELENEK: WABİ SABİ

-Bugün ekstra, hayatımda kalıcı bir yeri olmayacak, anlık mutluluklara gark ettirmeyecek hiçbir şey almayacağım! SEN AKLINA KOYDUĞUN HER ŞEYİ BAŞARIRSIN ÇÜNKÜ SENİN İNANILMAZ BİR GÜCÜN VAR VE SEVGİN DE VAR!

Dedim ve evden çıktım. Dedim ama ne kadar kendime laf geçirebildiğim tartışılır. Önce iki bluz (kurumsal iş hayatı şekerim. Kayık yaka siyah/siyah beyazlı bluz almam lazım), sonra gerekliliğine kendime inandığım kadar inandığım bir kolye (mandala, namaste bebeğim) ve arkasından da "ya sence şeyi alsam mı" diye döndüğüm arkadaşımın "hayır alma" demesi. Alacağım şeyi söylemeden bana ALMA DAMLA demesinin üzerine aklımda zerrenin zerresi gerekliliğine hiç inanmadığım, yarın öbür gün elimde patlayacağından emin olduğum bir sembole öyle bakakaldım. Çok güzel bir anı hatırlatsın diye alacaktım halbuki. Anda yaşıyoruz ya artık, o yüzden almak istedim ama anın tadı öyle çıkarılmıyor. Yaşadın bitti gitti olması gerekirken hala daha kendimi o anın limanlarına bağlayacak kalın kalın halatlar türetiyorum. Bak, gemiciler gelip benden birçok şey öğrenebilir, çaktıkları kazık, bağladıkları halatlar, düğümler benim zihnimden ve elimden öyle sağlam, öyle kavi çıkıyor ki akılları şaşar. Yüzme fobim olmasa kesin efendi kaptan olurdum.

Aklıselim davranarak kolyeyi almadım. Üç parça şey alıp, harika bir kahvaltı yapıp eve döndüm. Sonradan geldi aklıma, almak isteyip de engellendiğim sembolün zaten boğa nalı kadar kolyesi var evde. İşaretler bu kadar açıkken, onlara bağlı kalmayı tercih etmem de birazcık salaklık. Yönlendiriliyorum, kimi zaman yönlendiriyorum. Bazen baykuş gibi izliyorum, kimi zaman izleniyorum. İletişim dumanla, kimi zaman telepatik. Hayatımda kurduğum en değişik ama en leziz iletişimi yaşıyorum.

Ben seni anlıyorum.

Kolyeyi almayınca aslında bir rahatlama olmadı değil. Kalbim ikiye bölünde, cüzdanım tam tekmil duruyor. İşte bunun ismi Wabi sabi! Evinizdeki ve ruhunuzdaki sadelik!

Üzerinizdeki tüm yüklerden, hayatınızdaki tüm gereksizlerden arınmak, evin içini Halkalı Çöplüğü gibi doldurmamak, aynı zamanda kredi kartını da şişirmemek. Belki ruhunuzu temizlemek! Bu tam benlik bir şey ama böyle yaşayacağım diye de evde sadece halıların kalmasını istemem. Evet, çuval giysem yakışıyor biliyorum. Karın kaslarım var (kime göre, neye göre) sorun yok. Lakin, gözümün daldığı yerde estetik bir detay görmeyi ve oradan da kendime, düşündüğüm ne varsa bir pay çıkarabilmeyi isterim. Aynaya baktığım zaman "çok güzel oldum beaaa" demeyeyim mi? Influencer ya da celebrity olmayalım, anlamsızca tüketmeyelim elimizdekini ama bu kadar da sadeleşmeyelim.

Bu sadeleşmek en çok kedilerimin işine yarar. Eve her aldığım şeyi parçalayıp, yok etmek için kediüstü bir çaba sarf ediyorlar. Halbuki kedi dediğin yatar tüm gün, arada bir kalkar iki pati çakar, mamalanır, yine yatar. Evde ne beslediğim hakkında bir fikrim yok. Belki ejderhadır.

Yok ya, ağızlarından mauv çıkıyor, alev değil. Ayrıca kedilerim Wabi Sabi'yi benden önce biliyorlarmış, tamamen içgüdüsel.

Koyun önüme mama kabını! Getirin yaş mamayı!

Kedi olacağım.

YAZI(N) HATALARI

Kediler munistir, uykucudur ama insanı çıldırtan bir tarafları da vardır. Sürekli "anneaaa bu neaaa" diye çığıran çocuk misali bir merak, bir isyankarlık… Delirirsin.

Çok soruldu, anlatayım. Gerçekten soruyorlar bunu, mübalağa yapmıyorum. İnsanları çıldırtırken neleri kıstas alıyorum, nasıl becerebiliyorum epeyi merak eden oluyor. Cevap veriyorum : Kova Burcu'yum. Ay hayır tabi, işi astrolojiye bağlamayacağım. İçimden ne geliyorsa onu yapıyorum. Hususi olarak "hmmm şunu da sokalayayım araya da Bakırköy'e gitsin" demiyorum.

Peki bunu niye yapıyorum yani neden çıldırtma temalı bir hayatı seçtim?

Basit.

İnsanlar o kadar hadsiz ki, akıllarına gelen her şeyi söylemeyi kendilerine düstur edinmişler ve bunlar doğrultusunda sizi kolayca yargılayabiliyor ya da çeşitli imalarda bulunabiliyorlar. Ne yazık ki, halk arasında bilinen adıyla "dobralık" bu değil. Halk arasında güzel Türkçemizin afili kelimeleri o kadar yanlış biliniyor ki zaten, artık ben yanlış düzeltmekten yoruldum. Dahi anlamındaki –de ve –da'ları ek olarak saymayıp gerçekten dahi imajı vererek ayırmıyorlar kelimeye bir faydası dokunur diye. Bunlara çok takılıyorum. Sıkıntılı ve takıntılıyım. Ama konumuz bu değil şimdi, ona başka zaman dalacağım.

Bu yargılama, efendime diyeyim karşı taraf hakkında hiçbir şey bilmeden kendini bilgi sahibi olarak görme durumu o kadar sık başıma gelmeye başladı ki "Yether valla koparcam dilinizi" boyutundan "Sizi ilgilendiren ne anlamıyorum? Bilinçaltınız bu kadar pismiş demek, haa yok demeyin ya bence öyle, bi uzmana falan mı görünseniz" boyutuna geçtim. Çünkü Getto Dili Ve Edebiyatı ile işler daha da mide bulandırıcı hale geliyor. En azından anlamadıkları dilden konuşulunca Sultanahmet'e İngilzce'sini geliştirmeye gitmiş lakin karşısına İngilizce bilmeyen turist çıkan ergen gibi kalakalıyorlar. Ya da en güzeli hiçbir şey dememek. O da bir tercih. Ama çıldırtma temalı hayat felsefemizde susmanın yeri apayrı bir yerde. Susmak tercihiniz olduğu vakit, o insanla hiçbir temasınızın kalmaması gerekiyor.

Kültürel kodlarımızda olan pasif agresifliği artık yok etmenin zamanı. Nasıl yok edersiniz bilmiyorum.

Bir uzmana mı danışsanız?

BAYAN YANI

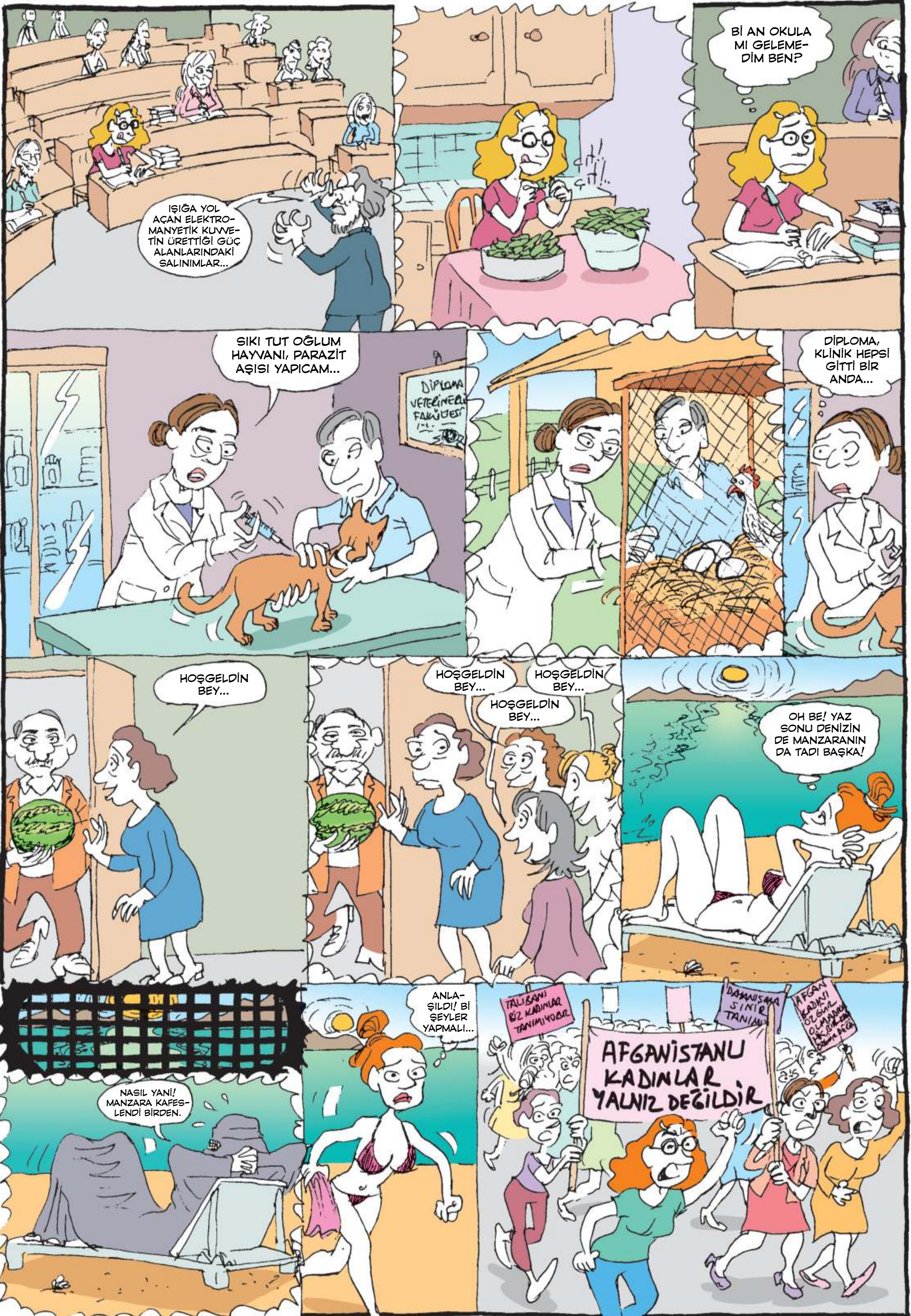
2021-10-EKİM
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

YA HEP YA HİÇ

IŞIĞA YOL AÇAN ELEKTRO-MANYETİK KUVVETİN ÜRETTİĞİ GÜÇ ALANLARINDAKİ SALINIMLAR...
ÇIT! ÇIT!..
Bİ AN OKULA MI GELEMEDİM BEN?
SIKI TUT OĞLUM HAYVANI, PARAZİT AŞISI YAPICAM...
DİPLOMA VETERİNERLİK FAKÜLTESİ
DİPLOMA, KLİNİK HEPSİ GİTTİ BİR ANDA...
HOŞGELDİN BEY...
HOŞGELDİN BEY...
HOŞGELDİN BEY...
HOŞGELDİN BEY...
OH BE! YAZ SONU DENİZİN DE MANZARANIN DA TADI BAŞKA!
NASIL YANİ! MANZARA KAFESLENDİ BİRDEN.
ANLAŞILDI! Bİ ŞEYLER YAPMALI...
TALİBANI BİZ KADINLAR TANIMIYOR
DAYANIŞMA SINIR TANIMAZ
AFGANİSTANLI KADINLAR YALNIZ DEĞİLDİR

Yaşam Koçu Afet

Feyhan Güver

